

ಡಾ॥ ಶಂ. ಬಾ.
ಪಾ. ವೆಂ. ಕೆಂಡಂತೆ

ಪಾ. ವೆಂ. ಅಚಾರ್ಯ

ಡಾ॥ ಶಂ. ಬಾ.
ಪಾ. ವೆಂ. ಕಂಡಂತೆ

ಹಾ. ವೆಂ. ಅಚಾರ್ಯರ್

ಮಾನವರ್ಥ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ (ಇ)
ಮಾಳಿಗ್ಲೀ
ರಾಯಚಾಗ ಚೆಳಗಾವಿ (ಜಿಲ್ಲೆ)

DRII Shamba Pavem Kandante., by P. V. Acharya., Published by
Manavadharma Pratisthana, Maligalli, Raibag Belgaum Dist
Page : 32 , 1985

© ಪಾ. ವೆಂ. ಅಚಾಯ್

ಚೆಲೆ : 3-00

ಅಧಿಕೃತ ಮಾರಾಟಗಾರರು :

ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಂಡಾರ
ಕೊಪ್ಪೇಕರ ರಸ್ತೆ,
ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ-580 020

ಮುದ್ರಣ :

ಇಂ. ಸ್ವಿಂಟನ್
ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-18

೧೦. ಶಂ. ಬಾ. ಜೋತಿ ನರತ್ವದಿಂದ ಮಾನವತ್ವಕ್ಕೆ

ಡಾ॥ ಶಂ. ಬಾ. ಜೋತಿಯವರು ಶಿಕ್ಷಕರು, ಸಂಶೋಧಕರು, ಚಿಂತಕರು, ತತ್ವಜ್ಞನಿಗಳು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕಾನೇರ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಶಂ. ಬಾ. ಜೋತಿಯವರು ಸಾಮಾನ್ಯರಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರು ಏನೂ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಪೌರೋಹಿತ್ಯೇವಜೀವಿಯಾದ ಪ್ರೇರಿತ ಮನೆತನ. ಅಣ್ಣನೊಬ್ಬ ಸತ್ಯದ್ದಕ್ಕೆ, ಅವನು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋದದ್ದು ಕಾರಣವೆಂದು ನಂಬುವಷ್ಟು ಕುರುಡು ನಂಬಿಕೆಯ ಬಂಧು ಬಳಗ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ತಂಡೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ತಬ್ಬಲಿ ಭೂಮಿ ಬಾಯ್ತುರೆದು ತನ್ನನ್ನು ಸುಂಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎನ್ನಿಸುವ ದೈನ್ಯ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ದಕ್ಷಿಣಾಚಾರ ವಾಮಾಚಾರ ಎರಡೂ ವಾಗ್ರಗಳಿಂದ ಸಿದ್ದರಾದ ಪ್ರವಾಡಿಗರ ದರ್ಶನ. ಬ್ರೀರಾಗಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದ್ದನ್ನೇಲ್ಲ ಒಳಗೊಂಡ ಸನ್ನಿಹಿತದಲ್ಲಿ ಶಂ. ಬಾ. ಅವರು ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗುಲ್ಫಡ್ಲೊಸೂರಿ (ಗುರುಗಳ ಹೊಸೂರು)ನಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದರು. ದೀಕ್ಷಿತ ಜೋತಿ ಮನೆತನದ ವಾತಾವರಣದ ಈ ಆತಿ ಒತ್ತುಡದ ದೇಸೆಯಿಂದ, ಆತಿಯಾಗಿ ಸೆಳಿದ ಬಿರುಸು ಬಿಲ್ಲು ಎಳೆದ ಬೆರಳುಗಳು ಕ್ಯುಬಿಟ್ಟು ಕೂಡಲೇ ಸೆಟಿದು ಹೆದೆಯನ್ನು ಹರಿದು ನೆಟ್ಟಿಗಾಗುವಂತೆ ಶಂಕರ ಬಾಳದೀಕ್ಷಿತ ಜೋತಿಯವರು ಎಲ್ಲ ಕಂದಾಚಾರ ಎಲ್ಲ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳ ಪಲು ಹರಿದುಕೊಂಡು ಬಂಡಾಯಗಾರರಾದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕೂಲಿಯಾದರೂ ಸರಿ ಹೋಮಹವನ ಪೌರೋಹಿತ್ಯಗಳ ಆರ್ಥಿಕೀನ ಪುರಶ್ಚರಣೆಗಳು ತಮಗಲ್ಲ ವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಅವರಿಗೆ ಪುಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧುಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಕೆಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕ ವಿವೋಚನೆಗೆ ಇಂಬು ದೊರೆಯಿತು. ಗೋಖಲೆ,

ತಿಲಕರ ಸ್ವಾತಿತ್ಯಯಿಂದ ತುಂಡಿಲವಾಗಿದ್ದ ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಇವರೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯನ್ನು ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಮೊದಲು ಸ್ವಂತ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿಚೇಕು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಾಲೆ ಕೆಲ್ಪನಾತೀತವಾದದ್ದು. ಕನ್ನಡದ ಮುಲ್ಲೀ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರು. ಆವರಂಥವರಿಗೆ ಆಗ ತೆರವಾಗಿದ್ದ ದ್ವಿತೀಯ ಕನ್ನಡ ಶಾಲಾ ಮಾಸ್ತ್ರರಿಕೆಯೊಂದೇ. ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ತ್ರರಿಕೆ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದರು. ಚಿಕ್ಕೊಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯ ಮಾಸ್ತ್ರರಿಕೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚೆಳವಳಿಯಲ್ಲಿ ಆವರ ಅಂಗವಿರುವುದು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಸರಕಾರ ಆವರನ್ನು ಹಳ್ಳಿಯಾರಿಗೆ ಎತ್ತಂಗಡಿ ಮಾಡಿತು. ಉಗರಗೋಳದ ಈ ಆರಣ್ಯವಾಸದಲ್ಲಿ ಆವರಿಗೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು. ಹರಿತ ಬುದ್ಧಿಯೊಡನೆ ದೃಢವಾದ ಪರಿಶ್ರಮೆ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಪಂಪರನ್ನಾದಿಗಳು ಆವರಿಗೆ ಬೇಗ ಕರಂತರಾದರು. ಆದರೆ ಏರುತ್ತಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೋರಾಟದ ಕಾವಿನಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಲವಲಪಿಕೆಯಿಂದ ಧಾರವಾಡಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಬರವಣಿಗೆಯಿಂದ ಬದುಕಬಹುದೆಂಬ ಸೆವಿಸಂಬಿಕೆಯಿಂದ.

ಆರ್ಥತೆಯೊಂದು ಬೇಕಲ್ಲ. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಇಂಜಿನಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತದ ಆಭಾಯನ ಕ್ಷೇತ್ರಕೊಂಡು ಕರ್ಮೋರ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಆ ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲೆ ಆಗತ್ಯವಾದಷ್ಟು ಪ್ರಭುತ್ವ ಗಳಿಸಿದರು. ಮುದರಿಸುತ್ತೇನೆ ಕೃಷ್ಣರಾಯರ ‘ಕನಾರಟಕ ವೃತ್ತ’, ‘ಧನಂಜಯ’ ಅನಂತರ ದಿವಾಕರ ರಂಗರಾಯರ ‘ಕರ್ಮವೀರ’ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಆವರ ಕನ್ನಡ ಬರವಣಿಗೆ ಹದಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಮನೆಮಾತು ಮರಾಠಿಯಾದರೂ ಕನ್ನಡದ ನೆಲದಲ್ಲಿ ನಿಂತಮೇಲೆ ಕನ್ನಡದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಆಗ ಕನ್ನಡ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದ್ದ ‘ಗೆಳೆಯರ ಗುಂಪಿ’ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದುಡಿದರು. ಆದು ‘ಜಯ ಕನಾರಟಕ’ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಆದರಲ್ಲಿ ಜಿರವೂಲ್ಯದ ಆನೇಕ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರಿದರು.

ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿಗರ ಏರಾಟಿಕೆಯನ್ನು ತರಬುಪುದಕ್ಕೆ ಆಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಲಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನವೇ ಮೊದಲಾದ ಆನೇಕ ಸಭೆ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳಲ್ಲಿ ಆವರು ಹಿಂದೆ ನಿಂತು ನಡೆಸಿದರು.

ಈ ನಡುವೆ ಬಡತನದೊಡನೆ ಅವರ ಸಮರ ಸಾಗುತ್ತು ನಡೆದೇ ಇತ್ತು. ಮೊದಲು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅದು ತನ್ನ ಜಾಯನಾನಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗೆ ದೆಂದು ಕಂಡು ಮುದುವೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆತಂದು ಮನೆಹೂಡುವುದು ಆಸಾಧ್ಯವೆನಿಸುವಷ್ಟು ಆಡಚಣೆ ಇದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ತಾವು ನಿಲ್ಲಿವ ಜಿಗುಟಿಸಿಂದ ಕರೆತಂದೂ ಇದ್ದರು. ಸಂಬಂಧಿಕರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ತರವಲ್ಲಿವೆಂದು ಎಷ್ಟೇ ಧನಾಭಾವವಿದ್ದರೂ ದಂಪತ್ತಿಗಳೇ ಅಧರ್ಕೃಧರ್ಕ ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣ ಹೊತ್ತು ಸ್ವಹಸ್ತದಿಂದಿಂಬಂತೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡರು. ಮಿತವ್ಯಯದ ದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಇದ್ದದರಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರರಥ ಸಾಗಿಸಿದರು. ಗಳಾಗಿರಲ್ಲಿ ಕನಾರ್ಟಿಕ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗುವವರೆಗೂ ಬಡತನ ತೋಳಣಿನ್ನು ಹಟ್ಟಿಯಿಂದ ದೂರಪಿರಿಸುವ ಹೊರಾಟ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾಂತರವಾಗಿ ನಡೆದಿತ್ತು.

ಗಳಿಂರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಶಂ. ಬಾ. ಅವರ ಬದುಕಿನ ಗುರಿ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಯಕ್ಕೆ ಒಂದಿತ್ತು. ಅವರ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಬೇರೆ, ಫ್ಲೋಟೋ ತೆಗೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಬೇರೆ ಎಂಬ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಕಂಡಿದ್ದರು! ಕಷ್ಟ ಎಷ್ಟೇ ಇರಲಿ, ತತ್ವನಿಷ್ಠ ಗಟ್ಟಿಯಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಹಲವರ ಪುಸ್ತಕದ ಬದನೇಕಾಯಿಯಾಗಿದ್ದೂ ದೂ ಪ್ರತಿತಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಗಳಿಯರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಪದವಿಧರರ ನಡುವೆ ತಾಮೋಬ್ಧ ದುಯ್ಯಂ ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಅನಿಸುವಂತಾಗಿತ್ತು. ವಸ್ತು ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದರೆ ಆದರ್ಥಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ನಿಷ್ಣಿರವಾದಿ ಶಂ. ಬಾ. ಅವರು ಜನಸ್ವಿಯತೆಯ ಘಾಸು ಹೊತ್ತನರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಮೀಸಲು

ಹೀಗೆ ಅವರು ಮೇಲ್ಲನ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದ ಸರಿದು ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕ ವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿ ಮಗ್ನಿರಾದರು. ಅದಕ್ಕೇಗ ಅಧರ್ಕಶತಮಾನವೇ ಆಯಿತು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಮೂವತ್ತೆಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರ. ಈಚೆಗೆ ಪ್ರಕಟವಾದ ಅವರ ಸಂಭಾವನಾ ಗ್ರಂಥ ('ಅಧ್ಯಯನ')ದಲ್ಲಿ ಅವರು ಬರಿದ ಲೇಖನಗಳ ಮತ್ತು ಕೊಟ್ಟ

ಭಾಷಣಗಳ ಪಟ್ಟಿಯೊಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಪಟ್ಟಿಯೇ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಕೆಲ ಕಾಲಮುಗಳನ್ನು ತತ್ವವಿನಿಸಬಹುದು. ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ, ಇತಿಹಾಸ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರ, ದೈವತಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಾಹಿತ್ಯವಿಮರ್ಶ, ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಇವಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಹಲವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ, ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ದಿಟ್ಟು ಉಹೆಗಳು ಮುಪ್ಪಿಗೊಂಡಿವೆ. ಅವರು ಕಾಲಿಟ್ಟ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ವಿವಾದಾಸ್ಪದರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕನ್ನಡ ಸಂಶೋಧನರಂಗದ ಅತ್ಯಂತ ವಿವಾದಾಸ್ಪದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದರೂ ಸಲ್ಲಿ ವುದು. ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅವರು ಮರಾಠರ ಮೂಲವನ್ನು ಕೆದಕಿ ಬರೆದು ಕಲವಲವೆಬ್ಬಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕನ್ನಡಾಭಿಮಾನದ ಜಾಗ್ರತ್ತಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ನೃಪತುಂಗನ “ಕಾವೇರಿಯಂದ ಮಾ ಗೋದಾವರಿ ವರಮಿದ್ರ” ನಾಡಿನ ಗತಪ್ರೇಭವವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊನೆದದ್ದಾಯಿತು. ಆದರೆ ಸ್ವಭಾವ ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳಾದ ಜೋತಿಯ ವರಿಗೆ ಈ ಅಭಿಮಾನ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಧ್ಯಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ? ಇಂದು ಕೃಷ್ಣ ಯಿಂದಲೂ ಈಚೆಗೆಸರಿದುಕೊಂಡು ಇನ್ನೂ ಕುಗ್ಗತ್ತಿರುವ ಈ ನಾಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ಮಾತ್ರ ಹಿಂದೆ ಅಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದ್ದಿತೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ತಲೆ ತಿನ್ನುತ್ತೊಡಗಿದ್ದವು. ಈ ತೊಡಕು ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಲಭ್ಯವಿದ್ದ ಇತಿಹಾಸವೇ ಸಾಲದೆ ಭಾಷೆ, ಸ್ಥಳನಾಮ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಚರಿತ್ರೆ ಮೊದಲಾದ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ೧೯೨೦-೧೯೪೫ರ ನಡುವೆ ಅವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ‘ಕಣ್ಣರೀಯಾದ ಕನ್ನಡ’ ‘ಕನಾರಟಿಕದ ವೀರಕ್ಕೆತ್ತಿಯವರು’, ‘ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮೂಲ’, ‘ಕನ್ನಡದ ಸೀಲಿ’, ‘ಕನಾರಟಿಕದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರವರ್ತನೆ ಪೀಠಿಕೆ’, ‘ಎಡೆಗಳು ಹೇಳುವ ಕಂನಾಡ ಕಥೆ’, ‘ಕನ್ನಡ ಸುಡಿಯ ಮಟ್ಟೆ’ ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಶಂ. ಬಾ. ಅವರ ಆಧ್ಯಯನದ ಆಳ ಆಗಲಗಳನ್ನೂ ಅವರ ಹರಿತವಾದ ಅಂತ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತುವೆ.

ಹೊಚ್ಚು ಹೊಸ ತೀರ್ಣಾನಗಳು

ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಶಂ. ಬಾ. ಜೋತಿಯವರು ಅನೇಕ ಸ್ಥಾಪಿತ ಸಂಬಿಕೆ

ಗಳನ್ನು ಅಲುಗಿಸಿದರು. ಪಾರ್ಚೆನ ಕನಾರ್ಟಿಕದ ವಿಸ್ತೃತಿಯನ್ನು ಉತ್ತರ ದಲ್ಲಿ ಗೋಡಾವರಿಗೆ ಅಲ್ಲದೆ ಅದರಾಚೆಗೆ ನರ್ಮದೆಯವರಿಗೂ ಅವರು ಬಯಸ್ತಿರು. ಕನ್ನಡ, ಕನಾರ್ಟಿಕ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮೊದಲಾದ ದೇಶ-ಜನ ವಾಚಕ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹೊಚ್ಚು ಹೊಸದಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ ಕನ್ನಡ=(ಕನ್ನಾಟ) ಶಬ್ದ ಸಿಂಜವಾಗಿ ಭಾಷಾವಾಚಕವಾಗಿರದೆ ಜನಾಂಗ – ದೇಶವಾಚಕವಾಗಿರ ಬೇಕೆಂದು ತರ್ಕಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಕನಾರ್ಟಿಕಕ್ಕೆ ‘ಕನ್ನಾಡು’ ಎಂದೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ‘ಕನ್ನಾಡಿ’ಯೆಂದೂ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಪುನರ್ನಾಮಕರಣಗಳು ತುಂಬಾ ಜನಪ್ರಿಯವಾದವು. ನಿಜಕ್ಕೂ ಕನಾರ್ಟಿಕದ ಮೂಲ ಸೆಲೆಯೇ ಈಗ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಹೃದಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುವ ಗೋಡೆ-ಸಮುದ್ರಗಳ ನಡುವಳಿ ಪ್ರದೇಶವೆಂದೂ ಅಲ್ಲಿ ಈಗ ಮರಾಠಿಯೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನಾಡುವ ಜನ ಬಂದು ಸೆಲಸಿದ್ದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮಾನದಿಂದ ತಡವಾಗಿ ಎಂದೂ ಅವರು ಸಾಧಿಸಿದರು. ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಇಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ವೆಂದು ಕರೆಯುವ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರ ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ಭಾಗ ಮೂಲತಃ ಕನ್ನಡಿಗರೇ ಎಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಅನೇಕ ಜಾತಿಗಳ ಹೆಸರು, ರಿವಾಜು, ವೃತ್ತಿ, ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಕಡೆ ಚೊಟ್ಟುಮಾಡಿ ವಾದಿಸಿದರು. ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ಇಂದು ಕಾಣುವ ಅಸಂಖ್ಯೆ ಕನ್ನಡ ಮೂಲದ ಪದಗಳಿಗೆ ಈ ಜನಾಂಗ ಮಿಶ್ರಣವೇ ಕಾರಣ. ಈ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಕನಾರ್ಟಿಕದಲ್ಲಿಯೂ (ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೊಲಾಹಲ ಎಬ್ಬಿಸಿದವು. ಗೋವಿಂದಪ್ಪೆ, ವೆಂಕಟಸುಭ್ಯಯ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಕೆಲ ಹಿರಿಯ ಕನ್ನಡ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಶಂ.ಬಾ. ಅವರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಮಾಡಿಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಡಿ.ಎಲ್. ಸರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರಂಥ ಕೆಲವರು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಖಂಡಿತ ಈ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದ ವ್ಯಾಧಾನಮಾಭಿದ ಫಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಶಂ. ಬಾ. ಅವರು ತಮ್ಮ ತೀವ್ರಾನಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಜೋಡಿಸಿದ ಇತಿಹಾಸ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಧರ್ಮ, ಭಾಷೆ, ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಪ್ರಮಾಣಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಯುಕ್ತ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಶ್ರೇಣಿಯ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರಕಟನೆ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗೆ ಶಂ. ಬಾ. ಅವರು

ಅತ್ಯಂತ ವಿವಾದಾಸ್ಪದ ಸಂಶೋಧಕರಾಗಿ ಸ್ಥಾನಾವನ್ನರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಬಹುದಿತ್ತು; ಆದರೆ ಅಲಕ್ಷ್ಮಿಸುವುದು ಶಕ್ಯವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಕರೇ ಆಗಿದ್ದರು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸ್ಥಾನಾಮುಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯವಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವುಗಳನ್ನು ಜನಾಂಗಗಳ ಚಲನವಲನದ ಉಹಿಗೆ ಆನ್ಸ್ವಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಶಂ. ಬಾ. ಅವರೇ ಪ್ರವರ್ತಕರು, ಈ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಈಚೆಗೆ ತಾನೆ ಇತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿರು ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೋಡಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಆವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಬಿದ್ದ ‘ಕನ್ನಡನುಡಿಯ ಮಟ್ಟೆ’ ಮತ್ತು ಅನಂತರೆ (೧೯೭೨) ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಾದ ‘ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯ ಜೀವಾಳ’ ಇವು ಶಂ. ಬಾ. ಅವರು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಜೀವನಾಡಿಯನ್ನು ಎನ್ನು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಲೇಖಕರೂ ಪತ್ರಿಕಾ ಕರ್ತೃರೂ ಇಂದಿಗೂ ಆವುಗಳಿಂದ ಲಾಭ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ

ಗಳಳಿರಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿವೃತ್ತರಾಗುವ ಮೋದಲೇ ಅವರು ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ಕುರಿತ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮತ್ತು ದೇವತಾ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿ ಆಗಿತ್ತು. ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಒಂದು ಜನಾಂಗದ ಇತಿಹಾಸದ ಏರಿಳಿತಗಳು, ಆರಾಧ್ಯ ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರ ಬದುಕಿನ ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಗುಣಮಟ್ಟ (ಕಾವ್ಯಲಿಟಿ) ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಬಿಡಿಸಲಾರದ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಮೋಹಕವೂ ಆಗಾಧವೂ ಆದ ಆಧ್ಯಯನ ಚಿಂತನೆಗಳು ಕಳೆದ ಕಾಲು ಶತಮಾನಕಾಲ ಶಂ. ಬಾ. ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿದಿವೆ. ‘ಹಾಲುಮತ ದರ್ಶನ’ ‘ಶಿವರಹಸ್ಯ’ ‘ಮಗ್ನೇದ ಸಾರಃ ನಾಗಪ್ರತಿಮಾ ವಿಚಾರ’, ‘ಪ್ರವಾಹಪತಿತರ ಕರ್ಮಃ ಹಿಂದೂ ಎಂಬ ಧರ್ಮ’ ವ್ಯೇವಸ್ವತ ಮನುಪ್ರಣೀತ ಮಾನಸವಧರ್ಮ’, ‘ಬುಧನ ಜಾತಕ’ ಮೋದಲಾದ. ಗ್ರಂಥಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಈವರಿಗೆ ಯಾವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿರದ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಹೊರಟಿವೆ. ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಇಡಿಯಗಳ ಜಗತ್ತು-ಅಧವಾ ಅರಣ್ಯ ಎನ್ನೋ ಇವೇ? ಆದಿಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ದೇವತಾ ಪ್ರತಿಮೆಗಳು ಬರೇ

ಸೂತ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವಲ್ಲ. ಗಹನವಾದ ಸೂಕ್ತ ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದವಾದ ಅವು ಮಾನವರ ಒಳ ಹೊರಗಿನ ಬದುಕನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಇನ್ನೊಬ್ಬನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ತನ್ನಾಲಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗು ಸೈಯಕ್ತಿಕ ಸಡವಳಿ ನಿಲುಮೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುವಂಥವು—ಎಂಬ ಸೀಲಿಯಿಂದ ಮಾನವನ ದೈವತ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಇಬ್ಬಗೆಯಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ—ಒಂದು, ಸೂರ್ಯ, ಅಗ್ನಿ ಮುಂತಾದ ಬೆಳಕಿನ ಸಂಕೇತವ್ಯಾಪ್ತಿ ದೇವತಾ ಮಂಡಲ; ಇನ್ನೊಂದು, ಜಲ, ರಾತ್ರಿ, ಹೌಳಿ, ಲಿಂಗ ಹೊದಲಾದವುಗಳ ಸಂಕೇತವಾದ ದೇವತಾ ಸಂಸ್ಥಾಯ. ಹೊದಲನೆಯದು, ಮಂಗನಿದ್ದವನು ಸರನಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಮನಸ್ಸು; ಪ್ರಜ್ಞಾಯಿಂದ ಮಾನವನಾದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬಂದ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಸೂರ್ಯವಾದದ್ದು. ಎರಡನೆಯದು, ಈ ಎಚ್ಚರದ ಜಂಜಾಟಕ್ಕೆ ಅಂಜಿ, ಮಾನವನಾಗಿದ್ದವನು ಮತ್ತೆ ಸರತ್ವದ ಹಂತಕ್ಕೆ ಇಂದು ಕತ್ತಲೆಯ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದು ನೆಮ್ಮೆದಿಯಲ್ಲಿರಲು ಬಯಸುವ ಆವಸ್ತಿಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ರೂಪಗೊಂಡದ್ದು. ಶಿವ, ವಿಷ್ಣು, ದೇವಿ ಹೊದಲಾದ ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಆರಾಧ್ಯ ಪ್ರತಿಮೆಗಳೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಆಚಾರಗಳೂ ಈ ಎರಡನೆಯ ಆವಸ್ತಿಯ ಹಂತದ ಹೆಗ್ಗುರುತುಗಳು— ಶಂ. ಬಾ. ಆವರ ನಿಣಾಯ ಇದು.

ಶಂ. ಬಾ. ಆವರು ಪೌರಸ್ಯವಾಶಾತ್ಮಕ ತತ್ವಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಈ ಎರಡು ನಿಭಾಗಗಳಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎರಡು ‘ಸಮಯ’ಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ರೇಖಿಸುತ್ತು, ಆವರು ಹೊದಲನೇ ಪಂಥ ವೈವಸ್ತವ ಮನು, ವೈಶ್ವಾನರಾಗ್ನಿಗಳ ಸಂಕೇತವನ್ನು ನೆಚ್ಚಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚೇತನವನ್ನು ಬೆಳಸುತ್ತದಾದರೆ, ಎರಡನೆಯದು ಸ್ವಾಯಂಭುವ ಮನು, ನಚಿಕೇತಾಗ್ನಿಗಳ ಸಂಕೇತವನ್ನು ಅಪ್ರಿಕೊಂಡು ಸೈಯಕ್ತಿಕತೆ, ಸಾಪ್ತರ್ಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಿಂದ ಪಲಾಯನ ಮಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ವೇದ ಕಾಲಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಒಲವು ಹೊದಲನೆಯ ಆದರ್ಶದ ಕಡೆಗಿತ್ತು; ವೇದಗಳಲ್ಲೇ ಆಸಂತರದ ಕಾಲ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ದೆಮಾಡಿ ಕನಸಿನ ಸುಖ ಆನುಭವಿಸುವ ಎರಡನೇ ಪಂಥದತ್ತ ಜಾರತೋಡಿಗಿ ಇಂದು ಪೂರ್ತಿ ಆಧೋಗತಿಗಳಿದಿದೆ. ಆಷ್ಟೇ ಆಲ್: ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕನ್ನು, ಮನಸ್ಸನ್ನು,

ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನೇ ಕತ್ತಲೆಯ, ಚಿತ್ತದ, ಬುದ್ಧಿಯ ಸಂಕೇತಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವ ಮೋಸದ ಹಾದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ದಕ್ಕಾಗಿ, ನಾವು ಇಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಗೌರವಿಸುವ ಖಣಿಗಳನ್ನೂ ಮುನಿಗಳನ್ನೂ ಮುನಿಗಳನ್ನೂ ಅವಶಾರಗಳನ್ನೂ ಶಂ. ಬಾ. ಅವರು ಕರಿಣವಾಗಿ ಖಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅವರು ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯ ನಿಷ್ಠರತೆಯನ್ನೂ ಮತನಾಥ ಪಕನ ಉತ್ಸರ್ಪಿತೆಯನ್ನೂ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದರಿಂದ ಹಳೆಯದನ್ನು ನಂಬುವರನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ರೊಚ್ಚಿಗೆಬಿಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವತಾ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ಧಾರ್ಮಿಕ ಶಬ್ದಗಳ ಇಂಗಿತಾರ್ಥಗಳ ಅರ್ಥಗ್ರಹಣ ಪದ್ಧತಿ ಈ ದೇಶದ ಸಂಶೋಧನೆ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಹೊಸದು; ಅದ್ದರಿಂದ ಶಂ. ಬಾ. ಅವರು ಸಾಮಂಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಕಲೆ ಹಾಕುವ ಮತ್ತು ಮಂಡಿಸುವ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿದ್ವದ್ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಚಚ್ಚಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ ಹೊರತು ಅವರ ಪ್ರಮೇಯಗಳು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಅವಿಮರ್ಶಿತವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿವೆ.

ಶಂ. ಬಾ. ಅವರು ವಿವಿಧ ಸಂಶೋಧನಾ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಅಗಾಧವಾಗಿದ್ದ ಒಂದೊಂದು ರಂಗವೂ ಹಲವಾರು ಸಂಶೋಧಕರಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವಂತಿವೆ ಎಂಬುದು, ಅವರೆ ತೀವ್ರಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿದವರೂ ಒಪ್ಪಿದ ಸಂಗತಿ. ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ತೀವ್ರಾರ್ಥ ಎಂಬುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಶಂ. ಬಾ. ಕೂಡ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ.

ಸಾರ್ಥಕತೆ

ಶಂ. ಬಾ. ಅವರು ತನಗೆ ಥಾನೇ ತರಬೇತಿ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡ ಸಂಶೋಧಕರು. ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಾಗಿ ಇಂಗಿರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಗೌರವ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪದವಿ ನೀಡಿತು. ನಮ್ಮ ಮೂರೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಅವರನ್ನು ಭಾಷಣಗಳಿಗೆ ಕರಿದು ಗೌರವಿಸಿವೆ. ಈಚೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸತ್ಯಾರ್ಥ ಸಮಾರಂಭ ಏಫಟ್ಟು ಒಂದು ಬೃಹದ್ ಅಭಿನಂದನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಅರ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದರ ಸಂಘಟಕರಲ್ಲಿ ನಾಡಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಇದ್ದರೆಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ●

(ಸಂಯುಕ್ತ ಕನಾರಿಟೆ, ೧೧ ಜನವರಿ ೮೯)

ಆವರು ಬೆಳಕನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಿದ್ದಾರೆ

ಸರಾಸರಿಗಿಂತ ಬಹಳ ಎತ್ತರವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇದ್ದದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಎತ್ತರ ಎನಿಸುವ, ತುಸು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿದ ನಿಲುವು, ಬೀಸು ನಡೆ, ಗೌರವಣ್ಣ, ಸರಳ ವೇಷ. ಶಂಬಾ ಜೋತಿಯವರು ಹಾಯ್ದ್ವ ಬಂದ ಕಷ್ಟ ಜೀವನವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಉ ವರ್ಷಗಳ ಭಾರವನ್ನು ಹಗುರಾಗಿಯೇ ಹೊತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆವರು ವರ್ಯೋಭಾರದಿಂದಾಗಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಭಾರದಿಂದಾಗಲಿ ಖಂಡಿತ ಕುಗ್ಗಿಲ್ಲ. ಸಿಹುಮನ್ತ ಜೀವನವನ್ನು ಬದುಕಿದ್ದರೂ ಪರಲೋಕ ಚಿಂತನೆಯ ಕಡೆ ಒಲಿದಿಲ್ಲ. ಮಾತುಕತೆಯಲ್ಲಿ ಆವರನ್ನು ಲೋಕಿಕ ಆಧವಾ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಲೋಚನಾ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಎಳೆದರೆ ಅವರ ಮುಖ ಕಾಂತವಾಗುತ್ತದೆ. ನಡುನಡುವೆ ಹಾಲು ನಗು ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮುಖವನ್ನು ಬೆಳಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಗಾಂಭೀರ್ಯ, ಬಿಟ್ಟರೆ ಆಧವಾ ವಿಷಯಾಂತರ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಆವರ ಮಾಸ್ತರಿಕೆ ಜೀವಂತವಾಗುತ್ತದೆ; ನಿಮ್ಮರವಾಗಿ ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆಳಿದು ತರುತ್ತಾರೆ.

ಶಂ. ಬಾ. ಆವರ ಜೀವನವನ್ನು ಶಬ್ದದಿಂದ ಆಧಿದ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಸುದೀರ್ಘ ಯಾತ್ರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಯಾತ್ರೆಗೇ ಅವರು ಸದಾ ನಿನ್ನರು. ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಆವರ ತೀವ್ರ ಆಸ್ತಿಸ್ಥಿತೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ ಆವರನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಕ್ಷೇಮನಾಚಾರದ ಮಾತು ಹೇಗೋ ಆವರ ಸಂಶೋಧನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿತು. ಆವರು ನಿರಗಳವಾಗಿ ಮಾತಾಡತೋಡಗಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಆವರ ಶ್ರೀಮತಿಯವರು ಡಾಕ್ಟರರ ಅಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ತುಸು ಕರೋರವಾಗಿಯೇ ಸಾಗಹಾಕಿದರು.

ಜೋತಿಯವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ತ್ರಿಯ ಚಿಂತನೆಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದರೆ ಆರೋಗ್ಯದ ಪರಿವೇಯೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

ನಿಷ್ಟುತರು, ನಿಷ್ಟುರರು

ಶಂ.ಬಾ. ಆವರು ನಿಷ್ಟುತರು: ಆವರ ನಿಷ್ಟೆ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತ ವಾಗಿಲ್ಲ. ಸಂಶೋಧನೆಯಿಂದ ಬಂದ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಗಳು ಬರೇ ಆವರ ಬುದ್ಧಿಯನಿಷ್ಟೆಯಿಂದ ತೃಪ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಂತ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಆವರ ನಿಷ್ಟುರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ‘ಕಸೂರಿ’ಯ ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆಗಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಕುರಿತ ಬಂದು ವಿಚಾರ ಸಂಕೀರಣಕ್ಕೆ ಆವರಿಗೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಲಿಕೆ ಕಳಿಸಿದೆ. “ನೀವು ದೇವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಾ?” ಎಂಬಫರ್ದ ಬಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಆದರಲ್ಲಿತ್ತು. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಂಕೀರಣದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರ ಪೌರಫೈಸರರೂ ಖ್ಯಾತ ಕನ್ನಡ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರ ಲೇಖಕರೂ ಆದೊಬ್ಬ ಮಹನೀಯರು, ವ್ಯಕ್ತಿರೂಪಿ ದೇವರಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಸಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ; ಆದರೂ ಒಮ್ಮೊಣಿನ್ನು ದೇವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆನಿಸುತ್ತದೆ; ಮಾಡಿದರೆ ಏನೋ ಮನ ಶಾಂತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇಂಥಾ ದ್ವಿಧಾನಿಷ್ಟೆ ಶಂ.ಬಾ. ಆವರಿಗಿಲ್ಲ. ಆವರೂ ಪ್ರಚಲಿತ ದೇವರುಗಳಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲಿಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು; ಆದ್ದರಿಂದ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದಿದ್ದರು; ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗಳಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾದ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಆಚಲ ನಿಷ್ಟೆ ತೋರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಬರಲಿಂದು ತಾವು ಆ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಪಾರಫರ್ಸನೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದುಂಟು ಎಂಬಫರ್ದ ಉತ್ತರ ಆವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಕಂಡ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಪೂತಿರ್ ಪೈಯುಕ್ತಿಕೆ ನಿಷ್ಟೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾರದ ನನ್ನಂಥ ಬೌದ್ಧಕರನ್ನು ಕಂಡು ಶಂ.ಬಾ. ಆವರಿಗೆ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವಿಂದು ಪೂಜಿಸುವ ದೇವತಾ “ಪ್ರತಿಮೆ”ಗಳಿಲ್ಲ ನಾಗಮೂಲವೂ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನೂ ಮೃತ್ಯುವನ್ನೂ ಪ್ರತಿಸಿಧಿಸುವವೂ ಆಗಿವೆಯೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಬುದ್ಧಿ ಸಾಮಧ್ಯವಿದ್ವಾ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಮಯಾಚಾರಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತೇನೆಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಆವರು ಈಚೆಗೆ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಟೈಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ನನ್ನ ತೀವ್ರ ಆಸ್ಪದ್ಧದ ಸಂತರ

ನನ್ನ ಮನಿಗೊಮೈ ಆವರು ನನ್ನನ್ನ ಕಾಣಲು ಬಂದಿದ್ದರು. ನಾನು ಜನಿ ವಾರ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಗೋಪೀಚಂದನ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದುದನ್ನು ಆಗ ಆವರು ಕಂಡಿದ್ದರು.) ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯಜ್ಞೋಪವಿತವನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದ ಬೀಚಿಯವರು, ಕಡು ಅಸ್ವಸ್ಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯ ಸಮಾ ಧಾನಕ್ಕೆ ಆದನ್ನು ಪುನಃ ತೊಟ್ಟಿದ್ದಷ್ಟೂ ಶಂ. ಬಾ. ಆಕ್ರೋಸಿದ್ದರಂತೆ. ಈ ಟೀಕೆಗಳ ಸಂತರವೂ ಬೀಚಿಯವರೂ ನಾನು ಆವರ ಆಭಿವಾನಿಗಳೇ ಆಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದೇವೆ; ಆವರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ಇತರ ಗುಣಗಳಿಗಾಗಿ ಮೆಚ್ಚು ವವರೇ ಆಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮಂತೆ ದಷ್ಟ ಚರ್ಚದವ ರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಂ. ಬಾ. ಆವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಷ್ಟ ವಾದದಿಂದಾಗಿ ಬಹಳ ಜಣರ ವಿರೋಧ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಯಾಂತ್ರಿಕತೆ

ಶಂ. ಬಾ. ಆವರ ಈ ಬಗೆಯು ನಿಷ್ಠೆ ಇಂದು ನಿಸ್ನೇಯದಲ್ಲ. ಬರೇ ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ಫಲಿತಾಂಶವೂ ಆದಲ್ಲ. ಆವರದು ಪೌರೋಹಿತ್ಯದ ಮಣಿತನ. ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಆವರ ಅಣ್ಣ ಆವರನ್ನು ಒಬ್ಬ ಯಜಮಾನರಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಪೌರೋಹಿತ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಾಗಿ ಕಳಿಸಿದರಂತೆ. ಆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಮಂತ್ರದ ಪುರಶ್ಚರಣೆಯನ್ನು ಆನ್ವೋರಾವತ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು “ನನಗೆ ಈ ಬಗೆಯ ಪುರಶ್ಚರಣೆ ಆಸಹನೀಯವಾಗಿ mechanical ಅನಿಸಿತು. ಪ್ರಕೃತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಚಿತ್ತ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಯೋ ಸುಳಂದಾಡುತ್ತದೆ ಅನಿಸಿತು. ಆದನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಮನಿಗೆ ಬಂದವನೆ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕ್ಕಿ, ‘ಇಂಥಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಇನ್ನು ಕಳಂಸಬೇಡ. ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಯಾದರೂ ಹೊಟ್ಟಿ ಹೊರೆದು ಕೊಂಡೇನು; ಇದು ಸಾಕು.’ ಸರಿ, ಆದೇ ಕೊನೆಯಾಯಿತು.” ಶಂ. ಬಾ. ಆಂದರೆ ಹೀಗೆ, ಸಂಭಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಂಭಿಕೆ ಉಳಿಯದಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಆದರ ಸಂಸಗ್ರಹಿತ.

ಬಹುಕಾಲದ ಹೈಯಕ್ಕಿಕ ಪರಿಚಯವ್ಯಕ್ತವರು ಆವರನ್ನು ಶಗಲೂ ಶಂಕರಹಾವ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹೊರಿನ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಆವರು ಬರೇ ಸಂಶೋಧಕ ಶಂ. ಬಾ. ಆವರ ಪೂರ್ಣ ಹೆಸರು ಶಂಕರ ಬಾಳದೀಕ್ಕಿತ

(ಬಾಲಕ್ರಷ್ಟ ದೀಕ್ಷಿತ್) ಜೋತಿ ಎಂದು ಕೂಡ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವರು ಬಹಳ ಜನ, ಆದೂ ಸರಿಯೇ. ತಮ್ಮ ಅನ್ನೇಷಣದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆವರು ಬಹಳ ದೂರ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಶಂ. ಬಾ. ಎಂದರೆ ತಲೆಬುಡ ಬಗೆಹರಿಯದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿ ತಲೆಬುಡವಾಗದ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಪಾದಿಸುವ ಸಂಶೋಧಕರು ಎಂಬುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ತಿಳಿವಳಿಕೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗ ದ್ವೀಲಿ ವ್ಯಾಧವಾದದ್ದೆಂದು ಬಗೆಯುವ ಪಾರ್ಕ್‌ಕೆಲ್ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇದು ಸಾಪ್ತಭಾವಿಕ. ಮೇಲಾಗಿ ಆವರ ಸಂಶೋಧನೆ ವಿಷಯಗಳು ತಲೆಬುಡವಾಗ ದವುಗಳೆಂಬುದೂ ಆವರ ಪ್ರಸ್ತುತ, ಲೇಖನಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೂ ಸುಮಾರು “ಸತ್ಯ”ವೇ ಎನ್ನಬೇಕು. ಸಂಸ್ಕೃತಿ-ಸಂಗರಿಕತೆ, ಪ್ರಜ್ಞಾ-ಜ್ಞಾನ, ಮತ-ಸತ್ಯ, ನರ-ಮಾನವ, ವಿಶ್ವಮಿತ್ರ-ವಿಶ್ವಮಿತ್ರ ಪಾರಣ-ಜೀವ, ಸೂರ್ಯ-ಆದಿತ್ಯ, ಪ್ರಕಾಶ-ಜ್ಯೋತಿ ಈ ಜೋಡಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಸದಗಳೆಂದು ಉದುಹೊಡಿದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಇವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥ ಕೊಡುತ್ತವೆಂದು ವಿವರಿಸುವ ಆವರ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ “ಬಗೆಹರಿಯದ್ದು” ಎಂಬ ಬಿರುದು ಬಾರದೆ ಹೇಗಿದ್ದಿತು? ವಸಿಷ್ಠ ಸಾತ್ವಿಕ ಸದ್ಗುಣಗಳ ಮೂತ್ತಿಯೆಂದೂ ವಿಶ್ವಮಿತ್ರ ರಾಜನ, ಚಂಡಿತನ, ಹಟವಾದಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯೆಂದೂ ಕಲಿತಿರುವ ಜನರಿಗೆ ವಸಿಷ್ಠ ಬೌದ್ಧಿಕ ಮೋಸದ ಪ್ರತೀಕವೆಂದೂ ವಿಶ್ವಮಿತ್ರ ಪಾರಂಜಲವಾದ ಪ್ರಜ್ಞಾದೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯೆಂದೂ ಹೇಳಿದರೆ ಆದನ್ನು ಹೇಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾದಿತು? ಶಂ. ಬಾ. ಆವರ ದೇವತೆಗಳ ಬುಡವನ್ನು ಹುಡುಕಹೊರಟೆ ಮೇಲೆ ಆವರ ಬರವಣಿಗಳು ಬಲು ಕ್ಷಿಷ್ಟವಾಗತೊಡಗಿವೆಯೆಂದೂ ಆದಕ್ಕೆ ಆವರ ಚಚಾರಕ್ರಮ ತರ್ಕಬದ್ಧವಲ್ಲಿರುವುದು ಕಾರಣವೆಂದೂ ನಾನೂ ಎಣಿಸಿದ್ದೇ. ಒಂದು ದಿನ ಆವರ ದೇವತೆಗಳ ಹಿಂದಿರುವ ಸಾಂಕೇತಿಕಾರ್ಥವನ್ನು ಚೆಚ್ಚಿಸುವ ಎರಡು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಎರವಲು ಕೊಟ್ಟಿರು. ಆವೂ ನನಗೆ ತಲೆಬುಡವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಈ ಅಸ್ವವ್ಯತೆಯ ಕಾರಣ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಒಂದು, ಈ “ಅರ್ಥಗ್ರಹಣ”. ಶಾಸ್ತ್ರವೇ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಸತು, ಆದರ ಪರಿಭಾಷೆಗಳೂ ಆಪರಿಚಿತ; ಎರಡು, ಶಬ್ದಗಳಾಗಲಿ ದೇವತೆಗಳಾಗಲಿ ಮಾನವನ ತರ್ಕದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳಾಗಿರದೆ ಆವನ ಪ್ರತಿಭೀಗೆ “ಹೊಳೆದ” ವಿಷಯಗಳಾಗಿದ್ದು

ಆಮೇಲೆ ಅವು ತರ್ಕದ ಕಟ್ಟುವಾಡಿನ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಪಾದಿಲ್ಪಿಸುವು; ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ್ಕೆ ಹೋದ ಹಾಗೆ ಜಟಿಲತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ.

‘ಕಸ್ತೂರಿ’ಗಾಗಿ ಶಂ. ಬಾ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಲೇಖನ ಬರೆಯಲು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದಾಗ ಆದನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟುದ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ ರೂಪದ ಸಂದರ್ಭನ ವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಇರಾದೆಯಿಂದ ನಾನು ಕೆಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೆ. ನಿಖಿಲವಾಗಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ಸುಳಿದಾಡುವ ಸಂಭಾಷಣೆಯಾಗಿ ಆದು ರೂಪಗೊಂಡಿತು.

ಬಾಲಾಂಶುಭವ

ಅವರ ಬಾಲಾಂಶುಭವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದೆ. ಬಡತನ ಅವರ ಮನ ಸ್ನಾನ್ ರೂಪಿಸಿದ ವಿಷಯ ಪ್ರಶ್ನೆಸಿದೆ.

ವೇದವಿದ್ಯಾವಿಶಾರದರ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗುಲ್ಫ ಹೊಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಅವರ ತಂಡೆ ಏಳನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತೀರಿದ ನಂತರ ಕಡು ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕಲು ಹೆಣಗುವ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಶಂ. ಬಾ.ಗೆ, ಸೀತೆಯ ಹಾಗೆ, ಭೂಮಿ ಬಿರಿದು ತನ್ನನ್ನು ನುಂಗಿ ಬಿಡಬಾರದೇ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬಡತನಕ್ಕೆ ತಲೆಬಾಗುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ದಾಢ್ಯವೂ ಅವರಿಗೆ ಬಂತು. ಮುಂದಾದರೂ ಬಡತನ ಅವರ ಬಾಗಿಲಿಂದ ಬಹಳ ದೂರ ಎಂದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲದರ ಒಟ್ಟು ಪರಿಣಾಮ ವೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ತಾವು ನಿಲ್ಲಬೇಕೆಂಬ ನಿಶ್ಚಯ. ಆಧಿಕ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯಿಲ್ಲದ ‘ಸೀವೆ’ ತಾಳುವಂಥಾದ್ದಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಡನೆ ಕರೋರ ಪರಿಶ್ರಮದ ಆಗತ್ಯದ ಮನವರಿಕೆಯೂ ಅವರಿಗೆ ಬಂತು.

ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ, ಕರೋರ ಪರಿಶ್ರಮವೆಂದಾಗ ಸಾಧನಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿನುವ ಮನೆಯನ್ನು ಅವರೇ ಸ್ವಹಣ್ಣದಿಂದ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರೆಂಬ ಸುದ್ದಿ ಸರಿಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಇಡೀ ಮನೆಯನ್ನು ತಾವೇ ಕಟ್ಟಿದರೆಂಬುದು ಸರಿಯಾಗದು. ಸಾರಣೆ ಕಾರಣೆ ಮೊದಲಾದ ತಾಂತ್ರಿಕ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಉಪ್ಪಾರರ ನೇರವೆ ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕಲ್ಲು ಹೊರುವುದು, ಕಟ್ಟುವುದು ಮೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಶಂ. ಬಾ. ದಂಪತ್ತಿಗಳೇ ಬಹಳ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಿ

ಕೊಂಡರೆಂಬುದು ನಿಜ. ಇದನ್ನು ಅವರು ಯಾವುದೇ ಹೆಮ್ಮೆ ಅಥವ ಸಂಕೋಚನಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳಿದರು. ಅದು ತಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವೀಕಾರಕ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಕ್ಕದ್ದೇನು?

ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೂ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೂ ಕೈರಣ ಹಿಡಿಯಲಿದ್ದ ಶಂ.ಬಾ. ಅವರ ಮನೆತನದ ಅಂಧಶ್ರದ್ಧ ಅಶ್ವಯರ್ಕರವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಾಲೆಗೆ ಹಾಕಿದ್ದರಂತೆ. ಅವರು ಪ್ಲೇಗಿನಲ್ಲಿ ತೀರಿಕೊಂಡರು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋದದ್ದರಿಂದಲೇ ಹೀಗಾಯಿತು ಎಂಬ ತೀವ್ರಾನ ಹೊರಟಿತು. ಮುಂದಿನ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲ್ಳಿಚ್ಚ ಭಾಷಾಭಾಸಕ್ಕೆ ಅದೇ ಕೊನೆಯಾಯಿತು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಶಂ.ಬಾ. ಅವರು ತನಗೆ ತಾವೇ, ಅದೂ ಇಪ್ಪತ್ತನೆ ವಯಸ್ಸಿನ ನಂತರ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ್ದು ಪುಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ದಿನಗಳು ಅವರ ಬುದ್ದಿಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಕಾರಣವಾದವು, ಆಗ ಪುಣೆ ಟಿಳಕ, ಗೋಖಲೆ ಮೊದಲಾದವರ ರಾಜಕೀಯ ರಣರಂಗವಾಗಿತ್ತಲ್ಲ. ಶಂ.ಬಾ. ಅವರು ಇತರ ಅನೇಕ ಸಮಕಾಲೀನಂತೆ ಅದರ್ಥವಾದ, ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಮಾಡುವ ಲವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡರು.

ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ

ಅದರೆ ಇಂದು ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ದೈವತಜಿಜ್ಞಾಸೆಗೆ ಅವರ ಮನೆತನದ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಪ್ರೇರಣೆ ಇತ್ತೇ?

ಪ್ರೇರಣೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಅದರೆ ಅವರ ಆಪಕ್ಕ ಬುದ್ದಿಗೂ ಸೋಜಿಗ ತರುವ ಫಳನೆಗಳು ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಗುಲ್ಫಹೊಸೂರಿಗೆ ಟೀಂಬಿ ಮಹಾರಾಜರೆಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಧಕ-ತಪಸ್ವಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರ ಸಾತ್ವಿಕತೆ ಶಂ.ಬಾ. ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಉಚ್ಚೆಷ್ಟತ್ವವಂತಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಕ್ಯೆಗೂಡಿದ್ದವೆಂದೂ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೂ ಜನಜನಿತವಾಗಿತ್ತು. ಅದರೆ ನಾಗಲಿಂಗಪ್ರಸ್ತಾವಣೆಯ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಿದ್ಧಪುರುಷ ನನ್ನೂ ಬಾಲಕ ಶಂ.ಬಾ. ಆರಿತಿದ್ದರು. ಅವನು ವಾಮಾಚಾರಿ ಅವಧಾರ. ಬಾಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಶ್ಲೀಲ ಬೈಗಳು; ಕೊಳೆಬಟ್ಟೆ, ಅಭೋಜ್ಯ

ಭೇಂಡನ, ಆಸಾಧ್ಯನವಾಸ, ಅವನೂ ಪವಾಡಪುರುಷನೇ ಆಗಿದ್ದು. ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧ ವೃತ್ತಿಯ ಈ ಇಬ್ಬರೂ ಸಿದ್ಧಪುರುಷರೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಸಿದ್ದಿಯೆಂದರೇನು? ಅದಕ್ಕೆ ಏನಥ್ರ್ಯಾ? ಆದೇ ಪ್ರಕಾರ ಗುಲ್ಫ್ ಹೊಸೂರಿನಲ್ಲಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಗಳ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವೈತಾದ್ವೈತಾದಿ ಪಂಥಗಳ ಚಚ್ಚಿಯೂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇವೆರಡೂ ಸತ್ಯವೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಸತ್ಯಗಳು ಎಷ್ಟು ಇರಬಲ್ಲವು? ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸತ್ಯಗಳು ಸತ್ಯಗಳಾದಾವೆ? ಈ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗಳು ಆವರನ್ನು ಕಲಕುತ್ತಿದ್ದವು. ಓಂದು ಶಂ. ಬಾ. ಆವರು ಪವಾಡಗಳೆಂಬವನ್ನೇ ಆಧೋಗತಿಯ ಲಕ್ಷ್ಯಣವೆಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಈ ಸಂಶಯ ಅದರ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರಬಹುದು.

ನಾನು : ನೀವು ಈ ವರ್ಣಕಾಲ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲದಿಂದಲೇ ನೀವು ಆ ಕೆಲಸ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರಾ? ಅದರಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಆಸಿಸಿತೆ?

ಶಂ. ಬಾ: ನನಗೊಂದು ಜೀವನೋವಾಯ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಸ್ಥಿರತ್ವಲ್ಲಿ ಇದೊಂದೇ ಲಭ್ಯವಾದ ಉಪಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಆಂಥ ಸಾಧನಕ್ಕೆ ಆನಿಸಲಿಲ್ಲ ನಿಜ. ಶಿಕ್ಷಕ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರಿಗೆ ಸಂಬಳ, ಬಡತಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಹೊರತು ಇತರ ಆಸಕ್ತಿಗಳು ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಕಂಡೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧಿಕ ಉತ್ತೇಜನಕ್ಕೆ ಆಸ್ತಿದವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕನ್ನಡದ ಕೆಲಸ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ನೀವು ಮೂಲತಃ ಮರಾಠಿ ಭಾಷಿಕರಾಗಿದ್ದು ಪುಣೆಯೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಕನ್ನಡದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ, ಕನ್ನಡದ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದ್ದು ಹೇಗೆ?

ಉತ್ತರ : ಇಂಥ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಇದ್ದದ್ದು ನಿಜ. ಪುಣೆಯ ವಾಸ ದಿಂದ ದೇಶ ಸೇವೆಯ ಉತ್ಸಾಹ ಮೂಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ಧಾರವಾಡಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕನ್ನಡ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತಿದ್ದ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಜ್ಞಾಯ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮೆ ನಿಲುಮೆ ಏನಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಳಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ನಮಗೆ ರಾನಡಿಯವರ ಆದಶ್ರ್ಯ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿತು. ಆವರಿಗೆ ಕಲಕತ್ತಿಗೆ ವರ್ಗವಾದಾಗ ಆಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ದಿದ್ದರೂ ಬಂಗಾಲಿ ಕಲಿತು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಲವರೊಡನೆ ತಾದಾತ್ಯ ಹೊಂದಲು

ಯತ್ತಿಸಿದರೆಂದು ಕೇಳಿದೆನ್ನ. ನ. ಜಿ. ಕೇಳಕರರೂ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲವರ ಹಿತ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ನಮಗೆ ಬೋಧಿಸಿದರು.

ಹೀಗೆ ಶಂ. ಬಾ. ಅವರು ಕನ್ನಡದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೆಗಲು ಕೊಟ್ಟರು. ಬೆಳಗಾವಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೈಳನದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ವಹಿಸಿದ ಪಾತ್ರದಿಂದ ಅವರನ್ನು ನಾನಾ ಫಡನವೀಸ್ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಕರೆದರು, (ಅವರಿಗೆ ಅದು ಅನ್ನ ಇಷ್ಟವಾದ ಬಿರುದಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಬೇರೆ ಮಾತು). ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಾಮಧ್ಯವನ್ನು ಒರಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದು ‘ಕರ್ಮ ವೀರ’ ಮತ್ತು ಅನಂತರ ‘ಜಯಕನಾರ್ಟಿಕ್’ದಲ್ಲಿ.

ಸಂಶೋಧನ ರಂಗಕ್ಕೆ ಅವರು ಇಳಿದದ್ದು ಹೀಗೆ ?

ಅದೂ ಕನ್ನಡದ ಚಳವಳಿಯಂದಲೇ. ಆಗ ದವುದುನಿಸುತ್ತಿದ್ದ “ಕಾವೇರಿಯಂದಮಾ ಗೋದಾವರಿವರಮಿದ್” ನಾಡಿನ ಫೋಷನೆ ಹುಮ್ಮೆಸ ದೊಡನೆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ತಂದೊಡ್ಡಿತು. ಇಷ್ಟ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಹಬ್ಬಿದುದು ನಿಜವೇ ? ಬರೇ ವೃಧಾ ಅಭಿಮಾನವೇ ? ಚಾಲುಕ್ಯರೂ ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟರೂ ಮರಾಠಿಗರೆಂಬೊಂದು ವಾದ ಆಗ ಕೇಳಬರು ತ್ತಿತ್ತು. ಇದೆಲ್ಲದರ ಸತ್ಯವನ್ನು ಒರಿಗೆ ಹಚ್ಚಿವ ಜಿಜಾಜ್ ಸೆಯಂದ ಅವರು ಸಂಶೋಧನೆಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದು. ಅದನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ, ಸ್ಥಳನಾಮಗಳ ವಿವೇಚನೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಗೋಥಾವರಿವರಿಗೇ ಏಕೆ, ಅದಕ್ಕೂ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಚಾಚಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಕನ್ನಡದ ಮುದ್ರೆ ಮರಾಠಿಯ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಿದ್ದು ಇಂದಿಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರವಾಗುವುದನ್ನೂ ಆವರು ಕಂಡರು. ಭಾವೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಂದ ವಿಭಕ್ತವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲಾರದಾದ್ದರಿಂದ ಆವೆರಡರ ಸಂಬಂಧದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಕ್ಯೆ ಹಾಕಿದರು. ಹೀಗೆ ಕನಾರ್ಟಿಕ್-ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಜನಾಂಗಮಾಲ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೂ ಸಂಬಂಧವಾಗಿದ್ದು ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಬಂತು. ತಮ್ಮ ಉದ್ಯಯನಗಳ ಫಲಿತಾಂಶವಾಗಿ ಬರೆದ ಲೇಖನ, ಗ್ರಂಥಗಳ ಮೇಲೆ ಬಂದ ಟೇಕೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಧ್ಯಯನ ಆಗತ್ಯವಾಯಿತು.

ದೇವಮೂಲ

ಶಂ. ಬಾ. ಅವರು ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ತುಂಬಾ ವಿವಾದಾ ಸ್ವದವಾಗಿರುವ ದೈವತಶಾಸ್ತ್ರದ ರಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದ ಹೇಗೆ? ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೇ ಉಳಿದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ?

ಹೀಗೆ ಜೀವನವನ್ನಾಗಲಿ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನಾಗಲಿ ಒಂದರಿಂದ ಒಂದನ್ನು ಬೇರೆಡಿಸಿ ನೋಡಲಿಕ್ಕೇ ಅಗುಷುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಶಂ. ಬಾ. ನಿಲುಮೆ. ಅವರು ಶಾಸ್ತ್ರ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡವರೇ ಅಲ್ಲ. ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಹುಟ್ಟಿ ಅದರ ಜಾಡು ಹಿಡಿದು ಸಾಗುವಾಗ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ದೇವರನ್ನು ಕುರಿತ ಕಲ್ಪನೆಗಳು, ಅವುಗಳ ಹಿಂದಿರುವ ಪ್ರೇರಣೆಗಳು ಹೀಗೆ ಅವರು ಶೋಧಿಸುತ್ತು ಹೋದರಷ್ಟೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕನ್ನಡಿಗರ ಕುಲದೈವತ ಎಲ್ಲಮ್ಮೆ ಎಂಬುದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಹೊರಪಟ್ಟಿತು. ಈ ಎಲ್ಲಮ್ಮೆನ ಆರಾಧನೆ ಎಂದು, ಹೀಗೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎದ್ದಾಗ ಇಂದು ನಾವು ಆರಾಧಿಸುವ ಶಿವ, ವಿಷ್ಣು, ದೇವಿ ಆರಾಧನೆಗಳ ಮೂಲವೇನು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಹುಟ್ಟಿತು. “ಈ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ನಾವೇ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದೋ ಅವರುನನ್ನನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದರೋ? ಅವರು ನಮ್ಮೆ ಮೇಲೆ ಬೀರಿದ ಪರಿಣಾಮಗಳೇನು?”

ಇವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ದೈವತವಾಚಿ ಶಬ್ದಗಳ ಷಟಿಹಾಸಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ಆಗತ್ಯವೇನಿಸಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸದ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಶಂ. ಬಾ. ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಈ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥಗ್ರಹಣ ಪದ್ಧತಿಯೊಂದಿದೆ ಎಂಬುದು ಗ್ರೀಕ್ ಮೊದಲಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ದೈವತಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಶಂ. ಬಾ. ಅವರು ಈ ಅರ್ಥಗ್ರಹಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬೆಳಸಿಕೊಂಡ ಕನ್ನಡದ ಮೊದಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿರು.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೈವತದ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಶಬ್ದ ಪ್ರತಿಮೆ ಇದೆ. ಅದರ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿಂದು ಆಕೃತಿ ಇದೆ. ಆ ದೈವತದ ಗುಣವೇ ಅದರ ಆಕೃತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ರೂಪವೆಂಬುದು ಗುಣಗಳ ಹೊದಿಕೆ. ಕೃಷ್ಣ ಎಂದು ಒಂದು ದೈವತಕ್ಕ ಹೆಸರು ಇದ್ದರೆ ಆದು ಆ ದೈವತದ ಮೂಲ ಕವ್ಯ ಗುಣದ ದೋಷೀತಕ. ಕವ್ಯ ಆಂಧಕಾರದ, ಮೃತ್ಯುವಿನ ದೋಷೀತಕ. ಹೀಗೆ

ಆ ದೈವತದ ಆರಾಧಕರು ಅಂಥಕಾರದ ಆರಾಧಕರೂ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: ಯಾರಿಗೆ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯೋ ಆವರು ಆದೇ ಆಗುತ್ತಾರೆ—ಎಂದು. ಹೀಗೆ ದೈವತ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತದೆ.

ಭಾಷಾ ಪ್ರತಿಮೆ

ದೈವತ ಕಲ್ಪನೆ ಮನ್ಯ ಯೋಚಿಸಿ ತರ್ಕದಿಂದ ನಿಗಮಿಸಿದ್ದಲ್ಲ. ಅದು ಜೀವನಾನುಭವದ ಸನ್ನಿಹಿತದಲ್ಲಿ ಮಾನವನಿಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮವಾದ ಭಾಷಾ ಪ್ರತಿಮೆ. ಬದುಕಿಗೆ ಆವನು ಮಾಡಿದ “ಅರ್ಥ” ಅದು ಎನ್ನಬಹುದು. ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧ. ಭಾವಾನುಭೂತಿಗೆ ಶಕ್ಯವಾದ Positive ಸ್ತಕಾರಾತ್ಮಕ ವಾದದೊಂದು, ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾದ ಸ್ತಕಾರಾತ್ಮಕವಾದದ್ದು ಇನ್ನೊಂದು. ಮೊದಲನೆಯದು ಪ್ರಕಾಶದ ಆರಾಧಕ; ಅದು ಸೂರ್ಯಾದಿ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಮಾನವನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಂದ ಸ್ವರ್ಪರಿಸಿದ್ದು. ಎರಡನೆಯದು ನಮ್ಮ ಇಂದಿಯಗಳ ಪಾಠಳಿಯಂದ ಬಂದಿದ್ದು. ಅದು ಲೈಂಗಿಕ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ವೃಕ್ಷ, ಸರ್ವ, ಜಲ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಿಂದಲೂ ಆದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಜಗತ್ತಿನ ದೈವತ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧಾರಣಾಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಒಂದು ಪ್ರಕಾಶ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಇನ್ನೊಂದು ಜಲ ಸಂಪ್ರದಾಯ.

ನಾವು ಭಾರತೀಯರು ಇಂದು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ದೈವತಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಲೈಂಗಿಕ ಮೂಲವಾದವುಗಳು. ಸರ್ವಾದಿ ಸಂಕೇತಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪೂರ್ಣ. ಶಿವ, ವಿಷ್ಣು, ದೇವಿ, ಮಾತೃದೇವತೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಜಲ ಸಂಪ್ರದಾಯದವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಶಂ. ಬಾ. ಆವರು ವೇದಕಾಲದವರೆಗೂ ಹಿನ್ನಡಿದು ಹಿಂಜಿ ತೀವ್ರಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ. (ಕ್ರೈಸ್ತಾದಿ ಧರ್ಮಗಳೂ ಇದೇ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ.) “ಎಲ್ಲ ದೇವತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಲೈಂಗಿಕ ಮೂಲವನ್ನು ನೀವು ಬೇಕೆಂದೇ ಕಾಣುತ್ತಿರಿ ಎಂದು ಆಕ್ರೋಪ ಬಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಏನನ್ನುತ್ತಿರಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಆವರು ಹೇಳುವುದು, ನಾನು ಕಾಣುವದಲ್ಲ. “ಸಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕರಿತಯಲ್ಲಿ ಅದು

ಉಂಟು. ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಆ ದೈವತಗಳ ಶಬ್ದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಲ್ಲೇ ಆದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು.

ಲೈಂಗಿಕದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನು ?

“ದೈವತಗಳು ಲೈಂಗಿಕ ಮೂಲವಾದರೆ ತಪ್ಪೇನು? ಲೈಂಗಿಕವೆಂಬುದು ಜೀವನೆದ ವಾಸ್ತವ. ಆದು ಪ್ರಬಲಶಕ್ತಿ, ಗ್ರೀಕ್, ರೋಮನ್ ಇತಾಯಿದಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ಈ ಒಲವು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅಪರಾಧವೇನು? ಸೂರ್ಯನ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾರಾಧನೆಗಿಂತ ಏನು ಹೆಚ್ಚಳ್ಳಿ?” ಎಂದೆ ನಾನು.

ಶಂ. ಬಾ. ಅವರ ಉತ್ತರದ ಸಾರ ಇದು. ಪ್ರಕಾಶ ಸಂಪ್ರದಾಯ— ಜಲಸಂಪ್ರದಾಯ ಇವೆರಡೂ ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧ ಜೀವನ ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಸೂರ್ಯ, ಆಗ್ನಿ ಹೊದಲಾದವುಗಳ ಸಂಕೇತದ ಹಿಂದಿರುವುದು ಪ್ರಜ್ಞಿಃ ಆದು ಜೀವನಮುಖವಾದದ್ದು. ಆದು ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ (order) ಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದೇ ಪ್ರಾಚೀನ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ‘ಭೂತ’ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದೇ ಧರ್ಮ, ಜಗತ್ತಿಂದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಕ್ರಮ ಇದೆಯೆಂದಾದರೆ ಬದುಕಿ ಸಲ್ಲಿಯೂ ಆದು ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಮಾನವ ಸಡೆಯಬೇಕೆಂದೊಷ್ಟಿಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವತೆಗಳು ಕೂಡ ಹಾಗೆ ಸಡೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮ್ಮಾನಾನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಧರ್ಮದ ಅನುಸರಣೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ವರ್ಷಾಲ್ಯಾಗಳಿನ್ನುವುದು ಇದಕ್ಕೇ. ರಹಸ್ಯ, ದುಹ್ಯ, ಮುಚ್ಚಿಡತಕ್ಕೆದ್ದು ಆದರಲ್ಲಿಲ್ಲ; ಆದು ಪ್ರಾಂಜಲ.

ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಜಲಸಂಪ್ರದಾಯದ್ದು “ರಾತ್ರಿ ಸಮಯ”. ಆದು ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ನಿಯಮ ಅಥವಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ದೇವರು ಯಾವ ನಿಯಮಕ್ಕೂ ಒಳಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆವನೊಂದು ರಹಸ್ಯ. ತಮನಾ ಗೂಳ್ಳಂ—ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದ್ದು. ಆವನು (ಅಥವಾ ಆವಕು) ನಿಯಮಾತೀತನಾದ್ದರಿಂದ ಆವನಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶರಣಾಗತನಾಗುವುದು, ಅನನ್ಯ—ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಂಬಂಧವುದು ಅಥವಾ ಆವನಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಮಾತ್ರ ಮನುಷ್ಯನಿಗಿರುವ ದಾರಿ. ಮಾನವನ ಯತ್ನದಿಂದ ಏನೂ ಆಗುವು

ದಿಲ್ಲಿ. ನಿಯಮ, ಆರ್ಥಿಕವಿಲ್ಲದ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳುವುದು ಆರ್ಥಿಕತೆ ಶ್ರಮವಾದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಹೋಗುವುದೇ ಬದುಕಿನ ಧ್ಯೇಯ, ಇದರಿಂದ ದೊರಕುವುದೇ ‘ಆನಂದ’, ಅದು ಆನಿವರ್ಚನೀಯ—ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಬಾರದ್ದು. ಆ ಆನಂದಕ್ಕೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವವ ಗುರು. ಆವ್ನಿಗೆ ಶರ್ಟು ಹೋಗಬೇಕು. ಆ ಗುರು ಕೂಡ ನಿಯಮಾತೀತ. ಸಂಶಯ ಇರಬಾರದು (ಸಂಶಯಾತ್ಮಕ ವಿನಶ್ಯತ್ತಿ), ಆವ್ನಿಗೆ ಗುಲಾಮನಾಗಿ ಗುಪೆಯಲ್ಲಿ ಆಡಗಿದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿಸಬಹುದು. ಇದೇ ಜ್ಯೋತಿ, ಇದೇ ಸಿದ್ಧಿ. ಇದೇ ಪರಮಗತಿ. ಇದೇ ಸತ್ಯ, ಇದೊಂದೇ ಜ್ಞಾನ, ಆರ್ಥಾತ್ತ. ಇದೊಂದೇ ವಿದ್ಯೆ ನಮ್ಮ ನೇದಾಂತದ ವಿವಿಧ ಶಾಖೆಗಳು, ಆವ್ಯೇದಿಕವಾದ ಬೌದ್ಧ ಜ್ಯೇಂದ್ರಿಯ, ಶೈವಾದಿ ಪಂಥಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಈ ವಿಚಾರಧಾರೆಯವು. ಈ ವಿಚಾರಧಾರೆಯಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ವಾವಾಚಾರ, ಗುಹ್ಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳೂ ಆದಿತಿ–ಆದಿಮಾತಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಬೌದ್ಧ, ಶೈವ. ಸ್ವೇಷ್ಟವ, ಜ್ಯೇಂದ್ರಿಯ, ನಿರಕ್ತ ಪಂಥಗಳೂ ಕುಮಾರ ಕುಮಾರಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳೂ ಉದ್ಭವಿಸಿವೆ. ಈ ಪಂಥದಲ್ಲಿ ಆರಾಧ್ಯ ದೈವತ ನಿಯಮಾತೀತವಾದ್ದರಿಂದ ಆರಾಧಕರೂ ವಿಧಿನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ಆಗತ್ಯ ಕಾಣಿಸು (ವಿಧಿನಿಷೇಧ ನಿನ್ನ ವರಿಗಲ್ಲವಯ್ಯ). ಈ ಎರಡು ಪಂಥಗಳಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಜೀವನಕರುಮಗಳಿಗೆ ಪ್ರಚೋರಿಸಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಉಹಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಲ್ಲ.

ಅನಾಸಕ್ತರಲ್ಲ

ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ಹೊರಪಟ್ಟು ದೇವತಾ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಆನಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಂಡಿಸುವುದು ಬೇರೆ; ಆದರೆ ಶಂ. ಬಾ. ಆವರು ಆವುಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸುವಾಗ ಕುರ್ದಧ ಯುವಕ–angry young manನಂಥ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದರಿಂದ ಆವರಿಗೆ ವಿಶೋಧ ಬಹಳವಾಗಿದೆ.

ತಾವು ಕೆರಳ ಮಾತಾಡುವುದು ನಿಜವೆಂದು ಆವರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಆದಕ್ಕೆ ನಾನು ತಿಳಿದಂತೆ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳಿವೇ: ಒಂದು ಈ ದೈವತಗಳ ಆರಾಧನೆಯ ದೂರಗಾವಿಃ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಣಾಮಗಳು: ಸೌರ ಆಧವಾ ಪ್ರಕಾಶ ಪಂಥದ ಮತ ದೃಷ್ಟಿ ಪ್ರಾಂಚಲವಾದದ್ದು. ಅದು ವಿಶ್ವಜನರನ್ನು

ಒಳಗೊಂಡದ್ದು, ಅದೇ ವೈಶ್ವಾನರಾಗ್ನಿ ಜಾತವೇದ ಆಗ್ನಿ, ಅದರದು ವಿಶ್ವಸತ್ಯ ಅದು ಜನಪದದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು (folk wisdom) ಗೌರವಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ವಿವಸ್ವಾನ್ ಮನು ಈ ವಿಚಾರಧಾರೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕತೆ ನಿರಾಕೃತವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದು ದಾಂಪತ್ಯ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಇಂಬು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಲೈಂಗಿಕವಾದ ರಾತ್ರ ಸಮಯಾಚಾರವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ತದ್ವಿರುಧವಾಗಿ ಚಾಂದ್ರ ಅಥವಾ ಜಲ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥಾನ್ಯ. ಅದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿಯೇ ಮೋಕ್ಷಕಾರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಖುತ್ತ ಇಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸತ್ಯ. ಏಕಂಸತ್ತ. ಸಮಷ್ಟಿಗೆ ಅವನ ನಿಷ್ಟೇ ಇಲ್ಲ. ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸತ್ಯದ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಅವನು ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಉಪವಾಸ ಕೆಡಹುತ್ತಾನೆ, ಇಲ್ಲವೇ ಇಂದ್ರಿಯಾರಾಮ ನಾಗುತ್ತಾನೆ. (ಅವನ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಕೇತಗಳು ಇದರ ೧ಕ್ಕೂ). ಈ ಅತಿರೀಕರಣ ನಿಯಮಬದ್ಧ ಜೀವನದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ದೂರ ಒಯ್ದು ಸಮಷ್ಟಿ ಜೀವನವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಗುರುವಿನ ಗುಲಾಮ ನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮಾನವ ಸ್ವಂತ ವಿವೇಚನೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಅವನತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಅವನತಿಗೆ ಇದೇ ಕಾರಣ.

ಇನ್ನೊಂದೆಂದರೆ ಇದು ಎಂದೆಂದಿನಿಂದಲೂ ಹಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಚಾಂದ್ರ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಜಾಡು ಹಿಡಿದು ಹೋಗಿ ಶಂ. ಬಾ. ಅದರು ಖಗ್ಗೇದ ದಲ್ಲಿಯೂ ಅದರ ಪಾರಬಲ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರಾದರೂ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೇದ ಸೌರ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಖತಪಕ್ಷವಾತಿಯಾಗಿದ್ದ ದ್ವರ ಕುರುಹುಗಳನ್ನೂ ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಿತ್ರ, ವರುಣ, ಇಂದ್ರ, ಆಗ್ನಿ ಇವರು ಖತದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾದ ದ್ವೈವತಗಳು, ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ವರುಣ ಖತದ, ಅಂದರೆ ನಿಯಮ ಬದ್ಧ ವಿಶ್ವದ, ರಕ್ಷಕ “ಧೀಯೋ ಯೋ ನಃ ಪ್ರಚೋದಯಾತ್” ಪ್ರಜ್ಞಯನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಲಿ ಎಂಬ ಗಾಯತ್ರಿ ಮಂತ್ರದ ದ್ರಷ್ಟವರನಾದ ವಿಶ್ವಾನಿತ್ರ ಈ ಧರ್ಮದ ಒಬ್ಬ ಪ್ರತಿನಿಧಿ. ಅದರೆ ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಇದು ಬದಲಾಗಿ ಚಾಂದ್ರ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ರಾತ್ರಿ ಸಮಯ ಪ್ರಬಲವಾಯಿತು. ಸೌರ ದೇವತೆಗಳು ಅಡಿಗೆ ಬಿದ್ದರು. ಲೈಂಗಿಕ ಪಾತಳಿಯ ಮಾತ್ರದೇವತೆ ಅದಿತಿ, ದೇವತೆಗಳ ಜನನಿ ಎನಿಸಿದಳು. ವೇದಾಂತವೆಂದು ಮುಂದೆ ಹೆಸರಾದ

ವಿಚಾರಧಾರೆಗೆ ಮೂಲವಾದ ಮಹುಂಗಳು ಒಂದವು. ವಸಿಷ್ಠ ಇದರ ಪ್ರತಿನಿಧಿ. ವಸಿಷ್ಠನಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣಕವರ್ದ್ರ ಎಂದು ಹೇಬರು. ಕವರ್ದ್ರ ಎಂದರೆ ಕವಡಿಕವಡಿ ಸ್ತ್ರೀ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಕೇತ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ವಸಿಷ್ಠ ಇಬ್ಬರೂ ಏತಿಹಾಸಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲ. ಅವರ ಕಲಹ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನ ನೋಲು ಎರಡು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ತಿಕಾಳಿಟ್ಟ ಮತ್ತು ಆದರ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ರೂಪಕ ಕಥೆ (Myth) ಮಾತ್ರ.

ಗೊಂದಲ

ಶಂ. ಬಾ. ಅವರನ್ನು ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನೋರೀಯಿಸುವ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಚಂದ್ರ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಮೇಲ್ತ್ವಯಾದ ಮೇಲೆ ಸೌರ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ನುಂಗಿ ಆದನ್ನೇ ಇದು ಎಂದು ತೋರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಾದದ್ದು. ಮಗ್ನೇಡ ವನ್ನು ಇದಕಾಗಿ ಹಲ ಬಾರಿ ತಿದ್ದಲಾಯತು. ಇಂದಿನದು ಮೂಲ ಮಗ್ನೇಡ ವಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಖಾತದ ರಕ್ಷಕನಾದ ವರುಣ ಜಲದೇವತೆಯಾದ. ಸೂರ್ಯನೂ ಚಂದ್ರ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಆದಿತ್ಯ ಮಗ ಆದಿತ್ಯನೂ ಒಂದೇ ಆದರು. ಪ್ರಜ್ಞಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾದ ಜಾತವೇದಾಗ್ನಿ ಮೃತ್ಯುರೂಪಿ ನಚಿಕೇತಾಗ್ನಿಗೆ ನೋತು ನೀರಿನೋಳಗೆ ಆಡಗಿದ, ಜಗತ್ತಿನ ತುಂಬೆಲ್ಲ ಕತ್ತಲನ್ನೂ ಮೃತ್ಯುವನ್ನೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಸರ್ವವನ್ನು ಸೂರ್ಯನೋಡನೆ ತಾದಾತ್ಮೀ ಹೊಂದಿಸಿ ದ್ವಾರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಶಂ. ಬಾ. ತೋರಿ ಸುತ್ತಾರೆ. ಜಗತ್ತಿನ ತುಂಬೆಲ್ಲ ಸೌರ-ಚಂದ್ರಗಳ ಘರ್ಷಣೆ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಎರಡೂ ಒಂದೇ ಎಂದು ತೋರಿಸುವ “ಏಕಂ ಸತ್ಯ ವಿಪ್ರಾ ಬಹುಧಾವದಂತಿ” ಎಂಬುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು. ಇರಾಣದ ವೇದವಾದ ಜೀಂದ್ರ ಆವೇಸ್ತುದಲ್ಲಿ ಈ (ಸತ್ಯ-ಆಸತ್ಯ) ಎರಡು ವಿರುದ್ಧ ಶಕ್ತಿಗಳು ಕೊನೆ ವರೆಗೂ ಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ಇದ್ದುದು ಕಂಡಿದೆ. ಹೀಗೆ ಕಪ್ಪು-ಬಿಳುಪುಗಳನ್ನು ಒಂದಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಜನರ ಒಳಿತು-ಕೆಡಕುಗಳ ವಿವೇಕವನ್ನು ಗೊಂದಲಕ್ಕೇಡು ಮಾಡಿದಂತಾಗಿದೆ.

ಧ್ಯೇರ್ಯಜ್ಯುತಿ

ಆದರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ ಜನರು ಪ್ರಜ್ಞಯ ಪಾತಳಿಯಿಂದ ಇಳಿದು

ಮೃತ್ಯು ಸ್ವರೂಪಿ ಇಂದ್ರಿಯ ಪಾಠಳಿಯ ಚಾಂದ್ರ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಇಳಿದ
ದ್ವೇಕೆ? ನನ್ನ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ.

ಪಾರಣೀಯ ಅವಶೇಷಿಂದ ಮಾನವಾವಕ್ಕಿಗೆ ಏರಿದಾಗ ಮೊದಲು
ಜಾಗ್ರತ್ವವಾದದ್ವಾರಾ ಪ್ರಜ್ಞಾನಿಂಚಿನ ಹಾಗೆ. ಇದು ಸೌರ ದೈವತದ ಸ್ವರಣಿಗೆ
ಕಾರಣ. ಆದರೆ ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಈ ನಿಂಬಿನ ಹೊಂಚನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳು
ಲಾಗದೆ ಆದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಇಂದ್ರಿಯ ಪಾಠಳಿಯ ತಣ್ಣಾ
ಕತ್ತಲನ್ನೇ ಮೆಚ್ಚಿದ. ಇದೇ ಹೆಚ್ಚು ನೆಮ್ಮೆದಿಯೂ ಉತ್ತೋಜಕವೂ ಆಗಿದೆ.
ಗ್ರೀಕ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೂ ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಚಾಂದ್ರ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ರಹಸ್ಯವಾದಿ.
ಅನುಭಾವಿ ಆಫ್ರಿಕ್ ಮತಕ್ಕೆ ಮಣಿಯಿತು. ಒಟ್ಟ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪಂಡಿತ
ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಇದು ಮಾನವನ failure of nerves—ನರದೌಭವ,
ಧೀರ್ಘಚ್ಯಾತಿಯ ಉದಾಹರಣೆ, ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಆವನತಿ ಆರಂಭ; ಫಟನೆಗಳನ್ನು
ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ, ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಎದುರಿಸುವ ಕಷ್ಟದ ಬದಲು ನಂಬಿಕೆ
ಗಳಿಂದ, ಪವಾಡಗಳ ಬಲದಿಂದ, ಗುರ್ವನುಗ್ರಹಿಂದ ಎದುರಿಸಬಹುದೆಂಬ
ಭ್ರಮೆಯ ಆಶ್ರಯ ಹೊಂದಿ ನಿಷ್ಪಾರ್ಯರಾದದ್ವಾರಾ. ಮೃತ್ಯು, ಕತ್ತಲೆಗಳನ್ನು
ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಪುನಃ
ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಇದರಿಂದ ವಿಸ್ತಾರ ಕಾಣಿಸಿ.

ಆಶಾವಾದಿ

ಆಂಥ ಆಶೆಗೆ ಎಡೆಯಿದೆಯೆ?

ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು? ಶಂ. ಬಾ. ನಿರಾಶಾವಾದಿಯಲ್ಲ. ಅವರು
ಮಗ್ನೇದದ ಇನೇ ಮಂಡಳದ ಅಗನೇ ಸೂಕ್ತದ ಗಣೇ ಖುಕ್ಕನ್ನು
ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾರೆ.

“ನಿಶ್ಚಯಿತ್ರಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮೇದಂ ರಕ್ಷತಿ ಭಾರತಂ ಜನಂ.”

—ನಿಶ್ಚಯಿತ್ರನ ಬ್ರಹ್ಮ ಭಾರತವನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ.

(ಕಸ್ತೂರಿ—ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೬೪)

ದೇವತೆಗಳ ಲೈಂಗಿಕ ಸ್ವರೂಪ

ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ದೇವತಾ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಆ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಚಲಿತವಾದ ಕಥೆಗಳು ಕೇವಲ ಗತೀತಿಹಾಸವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮತ್ತು ಸನ್ನಿಹಿತ ಗಳ ಕಾವ್ಯತತ್ವಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗಳಲ್ಲ. ಅವು ಆಯಾ ಸಮಾಜ ಬದುಕನ್ನು ಕಂಡ ಬಗೆಗಳ, ಸತ್ಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ ರೀತಿಗಳ, ಬದುಕಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಆದರ್ಶಗಳ, ಆದರಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸನ್ನಿಹಿತಗಳ ಮತ್ತು ಅವು ಗಳಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಗು-ಹೋಗುಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳೂ ಆಗಿವೆ. ಒಂದು ಗುಂಪು ಆರಾಧಿಸುವ ದೇವತೆಗಳ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪುರಾಣಗಳ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ನಾವು ಆಯಾ ಗುಂಪಿನ ಜೀವನಾದರ್ಶಗಳನ್ನೂ ಓದೇವತೆಗಳು ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದು ಬೇರೆ ದೇವತೆಗಳು ಮೇಲೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಆಧವಾ ದಿವ್ಯ ಕಥೆಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಬದಲಾಗಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಆ ಗುಂಪಿನ ಬದುಕು, ಬದುಕಿನ ಆದರ್ಶಗಳು ಮತ್ತು ಆದರ ಇತಿಹಾಸದ ತಿರುವು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಉಹಿಸಬಹುದು.

ಇದು ಡಾ. ಶಂ. ಬಾ. ಜೋಶಿಯವರ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಸನದ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಫಲಿತಾಂಶದ ತಿರುಳು. ಶಂ. ಬಾ. ಆವರು ತೀವ್ರಾನಿಸಿದ ಹಾಗೆ, ಇಂದು ನಾವು ಆರಾಧಿಸುವ ದೇವತೆಗಳೂ ಅವು ಸಂಕೇತಿಸುವ ಜೀವನಾದರ್ಶಗಳೂ ಆವನತಿ ಸೂಚಕವಾಗಿವೆ; ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಆರಾಧಿಸುತ್ತ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ನಾವು ಆಧೋಗತಿಯ ಜಾರುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ.

ಆವನತಿ ದ್ಯುತಕವಾದ ಸಮ್ಮಿ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ಲೈಂಗಿಕ ಸ್ವರೂಪದವು ಗಳಾಗಿವೆ. ಅವು ಕತ್ತಲೆ, ಮೃತ್ಯು, ಇಂದ್ರಿಯಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿ ಆಸಂದಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ, ಬರೇ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಭಿಲಾಷಪೂರ್ವಿಕೆಯ ಧ್ಯೇಯ, ವಿವೇಚನೆಯ ಆಭಾವ ಮತ್ತು ಸಮಾಖ್ಯಯ ಹಿತದ ಬಗ್ಗೆ ಅನಾಸಕ್ತಿ ಮುಂತಾದ

ಆಸವಾಜಿಕ ಒಲವುಗಳ ದ್ಯೋತಿಕವಾಗಿವೆ. ಆಪು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಂದೇ ಕಾಮ ದಲ್ಲಿಯೇ ರಮನಾಣವಾಗಿ ಮಾಡಿವೆ; ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಇಲ್ಲವೇ ಜೀವನವನ್ನು ತಳ್ಳಿಸಿ ಹಾಕುವಂಥ ಕಾಮದಮನ, ಕಾಮದಹಸನತ್ತ ಸಮ್ಮನ್ನ ದೂಡುತ್ತದೆ. ಇವೆರಡೂ ಒಂದೇ ನಾಣ್ಯದ ಎರಡು ಮುಖಗಳು; ಆ ನಾಣ್ಯವೆಂದರೆ ಜೀವನ ವಿಮುಖತೆ. ಎರಡೂ ಬದುಕು ಅರ್ಥಹಿನ, ಅದ್ದರಿಂದ ಅದರಿಂದ ಪಾರಾಗಬೇಕು ಎನ್ನ ಪುನುಗಳೇ.

ದೇವತಾ ಪ್ರತಿಮೆ ಮತ್ತು ಪೌರಾಣಿಕ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು—ಪ್ರಜ್ಞ, ವಿನೇಕ ಇವು ಗಳನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ಸೂರ್ಯ, ಅಗ್ನಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಕಾಶ ಸೂಚಕ ಪ್ರತೀಕಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ದೇವತೆಗಳು; ಎರಡು—ವಿಸ್ತೃತಿ, ಮೃತ್ಯು, ಆನಂದ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಜ್ಞಾವರೋಧಿ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತೀತಿಸುವ ಚಂದ್ರ, ಜಲ, ನಾಗ ಇತ್ಯಾದಿ ದೇವತೆಗಳು, ಈ ಎರಡನೇವರ್ಗದ ದೇವತೆಗಳು ಕಾಮವನ್ನು ಲೈಂಗಿಕತೆಯನ್ನು ರೂಪಕವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮ ದೇವತೆಗಳ ಈ ಲೈಂಗಿಕತೆ ರತ್ನಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇಂದು ನಾವು ಆರಾಧಿಸುವ ಪ್ರಧಾನ ದೇವತೆಗಳು ವಿಷ್ಣು, ಶಿವ, ದೇವಿ, ಗತೀಶ, ಷಣ್ಣಿಲಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಾಗಿವೆ. ಎಲ್ಲಮ್ಮ, ರೇಣುಕೆ, ಚಂಡಿ, ಚಾಮುಂಡಿ ಮೊದಲಾದ ‘ಅನ್ಯ’ ದೇವತೆಗಳೂ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಪೂಜೆಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ‘ಅರ್ಧ’ರಿಂದ ತಮ್ಮ ಸೀಳಿಗೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಾಜಗಳೂ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಧಾನ ದೇವತೆಗಳನ್ನೇ ಆರಾಧಿಸುತ್ತವಾದರೂ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬರುವ ದೇವತೆಗಳು ಸೂರ್ಯ, ಇಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ, ವರುಣ, ರುದ್ರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು. ಈ ವೈದಿಕ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸೋಂಳಿಸಿ ಈಗ ನಾವು ಪೂಜಿಸುವ ದೇವತೆಗಳು ಸಾಫಾನಾವನ್ನುವಾಗಿವೆ. ಸೂರ್ಯ, ಇಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿಗಳು ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶದ ಪ್ರತೀಕಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಆಪುಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ‘ನಾರಾಯಣ’ನಾದ; ಇಂದ್ರ ‘ಉಪೇಂದ್ರ’ನಾದ ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ ಬದಿಗೆ ತಳ್ಳುಲ್ಪಟ್ಟಿ; ಅಗ್ನಿ ‘ವೈಶಾಂಕನರ’ (ಸಮಾಜದ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಸೂಚಕ)ನಾಗಿದ್ದವ ‘ನಚಿಕೇತಾಗ್ನಿ’ ‘ಚಂತಸೆಗಿನಿಲುಕದ) ಯಾಗಿ ನೀರಿಸಲ್ಲಿ ಆಡಗಿ ಹೋದ (ಅಗ್ನಿ ನೀರಿಸಲ್ಲಿ ಆಡಗಿದ ಅಂದರೆ ಆರಿ ಇದ್ದಲಿಯಾದ ಎಂದೆಲ್ಲವೇ ಅರ್ಥ ?).

ನಾರಾಯಣನು ವಿಷ್ಣುವೇ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ; ವಿಷ್ಣು ಆಕಾಶದ
 ದೇವರಾದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ದ್ಯೋತಿಸುತ್ತಾನೆಂದೂ ಸಂಬಲಾಗಿದೆ.
 ಅದರೆ ಈ ಹೆಸರುಗಳ ಆರ್ಥ ಈ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ‘ನಾರಾ’
 ಎಂದರೆ ನೀರು (ಆಪೋ ನಾರಾ ಇತಿ ಪೋಕಾತ್:). ‘ನೀರು’ ಎಂಬುದು
 ಕತ್ತಲು, ಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ವೀಯ ಆಧವಾ ಸೃಷ್ಟಿಜಲದ ಸಂಕೇತ;
 ನಾರಾಯಣ ಎಂದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಜಲ ಹರಿಯುವ ನಾಲೆ. ಆಧಾತ್ ಆದು
 ಪುರುಷ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಕೇತ. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಆನೇಕ ಹೆಸರುಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಟಿ
 ಕೊಡುತ್ತವೆ. ವಿಷ್ಣು ಅಂದರೆ ‘ಹೊಕ್ಕುವವನು’ ಎಂದರ್ಥ; ‘ಶೀಪಿವಿಷ್ಟು’
 ಎಂಬ ಆವನ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರು (ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ) ‘ಪ್ರವೇಶಿಸುವವನು’
 ಎಂದು ಆರ್ಥ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆವನು ವಾಸಿಸುವುದು ಶ್ವೇರಸಾಗರದಲ್ಲಿ:
 ಶ್ವೇರಸಾಗರವೆಂದರೂ ಲೈಂಗಿಕ ಸಾರ್ವದ್ವೀ ಪ್ರತೀಕ; ಆವನ ಹಾಸುಗಿ ಶೀಷ-
 ಸರ್ವ. ಆದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪುರುಷಲಿಂಗದ ಮತ್ತು ಅಂಧಕಾರದ ಸೂಚಕ
 [ಪುತ್ರ ಕಾವಿ (ನಿ)ಗಳು ನಾಗಾರಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ತಾನೆ?]; ಆವನ
 ಮಡದಿಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರದ ಮಗಳು—ಮತ್ತೆ ರತಿ ಸೂಚಕ ನೀರಿನ ಪ್ರತಿಮೆ.
 ಬಹುಶಃ ‘ವಾಮನ’ ಎಂಬ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಆವತಾರದ ಹೆಸರೂ (ವಮನ =
 ಕಾರುವುದು) ಪುರುಷೀಂದ್ರಿಯದ್ದೇ ಪ್ರತೀಕ; ಆತ ‘ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ’ನಾಗಿ ಬೆಳೆದು
 ತ್ರಿಲೋಕಗಳನ್ನು ವಾಗಿಸಿದ್ದಾ ಬಹುಶಃ ಪುರುಷಲಿಂಗದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು
 ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ‘ನಾರಾ’ಯಣ ಯುಷಿ ಕಂಡದ್ದು ಪುರುಷ ಸೂಕ್ತ; ಪುರುಷ
 ಅಂದರೆ ‘ಪುರಿ’ಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದವ; ‘ಪುರಿ’ ಅಂದರೆ ಶರೀರ. ಹೀಗೆ
 ಪುರುಷನೂ ‘ಶೀಪಿವಿಷ್ಟು’ದ ಆರ್ಥವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ವಿಷ್ಣುವಿನ
 ಆರಾಧನೆಗೆ ಆಧಾರ ಭೂತವಾದ ಆಗಮ ‘ವಂಚರಾತ್ರ.’ ಆದು ರಾತ್ರಿ
 ಸಮಯ (=ಶಾಸ್ತ್ರ). ರಾತ್ರಿ ಚಂದ್ರನಿಗೆ, ಅಂಧಕಾರಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಲೈಂಗಿಕ
 ಆಚರಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಗ ಕಾಮ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ
 ಹೇಳಬೇಕೆ?

ಕೃಷ್ಣ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಆವತಾರ. ಆವನ ಆಣ್ಣ ಬಲರಾಮ ಶೀಷನ
 (= ನಾಗನ) ಆವತಾರ. ಕೃಷ್ಣನ ಬಣ್ಣ ಕಪ್ಪು. ಪ್ರಕಾಶರೂಪಿಯಾದರೆ
 ಕಪ್ಪು ಹೇಗಾಗುತ್ತಿದ್ದ? ಆವನು ಇಂದ್ರನ ಯಜ್ಞವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಪವತಾ

ರಾಧನೇಗೆ ಪ್ರಚೋದನೆ ಕೊಟ್ಟು, ಇಂದ್ರನೋ ಆಂಧಕಾರದ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದ್ದ ವೃತ್ತಾಸುರನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ ಪ್ರಕಾಶರೂಪಿ. ಆ ಇಂದ್ರನ ಪರಿವರ್ತನೆಯು ಬಗ್ಗೆಯೇ ಶಂ. ಚಾ. ಆವರು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮೂಲತಃ ಅಹಲ್ಯೆ-ಇಂದ್ರರ ಕಥೆ ಬೆಳಕು ಕತ್ತಲೆಗಳ ಕಥೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಆದನ್ನೇ ಬದಲಿಸಿ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಇಂದ್ರಿಯ ಲೋಲುಪನಾಗಿ ನಾಡಿ ಮೈಯೆಲ್ಲ ಯೋನಿ ಚಿಹ್ನೆವುಳ್ಳ (=ಷಷ್ಟಿ), ಸಹಸ್ರಕ್ಷನಾಗಿಸಲಾಯಿತು. ಆವನೂ ಲ್ಯಾಂಗ್ ಧ್ವನಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ರುದ್ರ-ಶಿವರ ಸಂಕೇತ ವಿಷ್ಣುರೂಪದಷ್ಟು ಗೂಡಿವಾಗಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ ಆರಾಧ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದ್ದ ಪುರುಷಲಿಂಗದ ಪ್ರತೀಕನೇ ಆವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆವನ ಪೀಠ ಯೋನಿ ಪೀಠವೇ. ಆವನು ನಾಗರನ್ನು ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆವನು ಕಾಮನನ್ನು ದಹಿಸಿದ. ಆದರೆ ಪುನಃ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಅಧರ ನಾರೀಶ್ವರನೇ ಆದ. (ಒಂದಾನೋಂದು ಕಂಚಿನ ಶೀಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಶಿವ ಪಾರ್ವತಿಯ ರನ್ನು ಸಂಭೋಗ ಮುದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನತಿಂದುಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರಿಸಿದೆ). ಒಂದು ಕಥೆಯಂತೆ ‘ನಾರಾಯಣ’ನ ಸೋದರಿ ನಾರಾಯಣೇ-ಶಿವನ ಪತ್ನಿ. ಶಿವನು ದಿಗಂಬರ. ಆವನು ಈರಿ (=ನೀರಿ). ಆವನ ನೆತ್ತಿಯಂದ ಗಂಗೆ (= ನೀರು) ಹರಿಯುತ್ತಾಳೆ. ಆವನ ವಾಹನ ವೃಷಭ. ಪಾರಚಿನ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ ವೃಷಭ ಪುರುಷೀಂದ್ರಿಯದ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಪೂಜೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. (ವಷ = ಸುರಿಸು-ಇಂದ್ರಿಯ ಸಾರುವದ ಸಂಕೇತ). ಶಿವನ ಮೂರನೇ ಕಣ್ಣ ಕೂಡ ಲ್ಯಾಂಗ್ ಒಳದನಿಯುಳ್ಳದ್ದೇ. ಖಗ್ಗೇದದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ಈ ದೇವತೆಯಜುವೇದದಲ್ಲಿ ‘ಮಹಾದೇವ’ನಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದೂ ನಾರಾಯಣನ ತಂಗಿಯನ್ನು ಆತ ಮದುವೆಯಾಗುವುದೂ ಅಧರಪೂರ್ಣವಾದ ಎರಕವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನುಳಿದ ಪುರುಷ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಷಣ್ಣಿಖಿ, ಗಣೀಶರನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಇಬ್ಬರೂ ಸರ್ವದೊಡನೆ ಸಂಬಂಧ ಇದೆ. ಷಣ್ಣಿಖಿ ಸ್ವತಃ ನಾಗಸ್ವರೂಪನೇ. ಆವನು ಗುಹೆ ಗಣಪತಿ ನಾಗಯಜ್ಞೋವ ವೀತಿ ಮತ್ತು ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ನಾಗನನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡನ. ಪುತ್ರಕಾಮಿಗಳು ಆವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸ್ವತಃ ಆತ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಕುಮಾರ.

ಷಟ್ಕಾಳಿನೂ ಕುಮಾರ. ಈ ಕುಮಾರ ಪೂಜೆಯೂ ಲ್ಯಾಂಗಿಕ ಸ್ವಭಾವದ್ದೇ. ವಿನ್ಯಾಸಾತ ಹನುಮಂತನೂ ಕುಮಾರ ಮತ್ತು ಸಂತಾನದಾಯಕ.

ಕುಮಾರ ಪೂಜೆಯಂತೆ ಕುಮಾರಿ ಆರಾಧನೆಯೂ ಒನಪ್ಪಿಯವಾದದ್ದು. ಇದೂ ವೇದಕಾಲದಿಂದ ನಾನಾ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ದೇವಮಾತೆ ಅದಿತಿ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಿ ಪೂಜೆಯ ಸಂಕೀರ್ತನಾಗಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಡದಿಯೆನಿಸಿದ ಸರಸ್ವತಿ ಜಲಸ್ವರೂಪಿಣಿ. ಮಗ್ನೇದದಲ್ಲಿ ಖ್ಯಾತಳಾದ ಅಂಭೃಣಿ ತಾನು ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಮಿತ್ರಾವರುಣರನ್ನೂ ಇಂದಾಗ್ನಿಗಳನ್ನೂ ಅಶ್ವಿನಿಗಳನ್ನೂ ಪೂರೆಯುವವಳೆಂದು ತನ್ನ ಪರಮತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, “ಮಮ ಯೋನಿಃ ಅಪ್ನ ಅಂತಃಸಮಂದ್ರೇ”—ಈ ಯೋನಿ ಸಮುದ್ರಾಂತರ ನೀರಿನಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಅಂಭೃಣಿ ಸೂಕ್ತ ತುಂಬಾ ಪವಿತ್ರ ಸೂಕ್ತ ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಮುಂದೆ, ರುದ್ರ ಶಿವನ ಪತ್ನಿಯೆಂದು ಹೇಸರು ಪಡೆದವು ಕುಮಾರಿಯಿ. ಅವಳು ಕಾಮಾಕ್ಷಿ; ಅಕ್ಷೀ =ಕಣ್ಣ =ಯೋನಿ. ಕೆಲವೆಡಿಗಳಲ್ಲಂತೂ ಮುಚ್ಚಿಮರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಯೋನಿಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. (ದಕ್ಷಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಸತಿಯಾದ ಸತಿಯ ಹೆಣವನ್ನು ಶಿವನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವಳ ಅಂಗಾಂಗಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕದಲಿಬಿದ್ಧವು. ಅವಳ ಯೋನಿ ಬಿದ್ದ ಸ್ಥಳವೆಂದು ಹೇಳಲಾದ ಕಾಮರೂಪ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಅದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆರಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಂದು ಪುರಾಣ) ಶಾಕ್ತ ಪಂಥಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಪೂಜ್ಯಳಾದ ಈ ಕುಮಾರಿಯ ಸಾಧಕ ಭಕ್ತರು ಪ್ರತ್ಯೇಕ್ಷಣಾಗಿ ದಿಗಂಬರ ತರುಣೆಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಮ್ಮೆ ಕೂಡ ಕುಮಾರೀ ಪೂಜೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದ ಜಲದೇವತೆಯೇ. ಬಸವಿ ಬಿಡುವುದು ಮುಂತಾದ ವಿಧಿಗಳು ಈ ಪಂಥದ ಲ್ಯಾಂಗಿಕ ಮೂಲಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಯ್ಯುತ್ತವೆ.

ನಾವು ಪೂಜಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಮರಗಳೂ ಸೇರಿವೆ. ಅಶ್ವತ್ಥವನ್ನೇ ನೋಡಿ. ಆದು ನಾರಾಮಣ ಸನ್ನಿದಾನ. ಅಶ್ವತ್ಥ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ, ಅಶ್ವತ್ಥ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ನಿಪುಂತ್ರಿಕರಿಗೆ ಸಂತಾನದಾಯಕ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ ಮರಗಳು ಪುರುಷ ಲ್ಯಾಂಗಿಕ ಸಂಕೀರ್ತನಾಗಿ ಅನಾದಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ

ಹೇಳಿದ ‘‘ಮೀರು ಮೇಲೆ ರೆಂಬಿ ಕೆಳಗಾದ ಅಶ್ವತ್ಥ ವೃಕ್ಷ ಕೂಡ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಕೇತ.’’

ನಮ್ಮ ಮಣಿಗಳೂ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಕೇತದಿಂದ ದೂರವಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಇಂದು ನಾನು ಮಣಿ ಶ್ರೀಷ್ಣುನೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ವಶಿಷ್ಟ. ಅವನ ಇನ್ನೊಂದು ಹೀಸರು ‘ದಕ್ಷಿಣ ಕವರ್ಧ’ ದಕ್ಷಿಣ ಎಂದರೆ ಕೆಳಗೆ; ಕವರ್ಧ ಅಂದರೆ ಜಡೆಯೂ ಹೌದು, ಕವಡೆಯೂ ಹೌದು. ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ಮಾತ್ರಪೂಜೆಯ ವಾಣಿನ ಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಯೋನಿಸಾಫಿಲ್ ಸದಲ್ಲಿ ಕವಡೆಯನ್ನು ಇಂಗತ್ತುವಾಗಿ ಹಚ್ಚಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ವಸಿಷ್ಟನು ಬಹುತಃ ಆ ಸಂಘದ ಪ್ರತಿರ್ಕ. ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ವಶಿಷ್ಟರ ಜಗತ ಪ್ರಕಾಶ ಪಂಥದ ಆರಾಧನಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೂ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಕೇತಗಳ ಆರಾಧನಾ ಪಂಥಕ್ಕೂ ಸಡೆದ ಮೇಲಾಟಿದ ರೂಪಕ ರಧಿಯಾಗಿರಬಹುದು.

ಈ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮುಗಿಸುವ ಮೊದಲು ಶಂ. ಬಾ. ಅವರು ಈ ಲೈಂಗಿಕ ಪ್ರತೀಕಗಳ ಆರಾಧನೆ ಹಬ್ಬಿದ್ದರ ತಾತ್ಪರ್ಯಕ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಉತ್ತೀರ್ಣಿಸಲೇಂದೇಕು. ಈ ಪ್ರತೀಕಗಳ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಡಾ. ಶಂ. ಬಾ. ಜೋಶೀಯವರು ತುಂಬಾ ಸಾತ್ಪ್ರಯಕ ಕೋರ್ಡಿಂದ ಗಮನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆ ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ವೆಂದು ಅವರು ಬಳ್ಳಿರು. ಆದರೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಕೇತಗಳ ಆರಾಧನೆಯೊಡನೆ ಬೇಕೆ ಮಾನಸಿಕ ಒಲವು ನಿಲುಪುಗಳು ಜಡೆಗಟ್ಟಿದಂತೆ ಬೆಳೆದಿವೆ. ಚಂಪ್ರ, ಕತ್ತಲೆ, ನಾಗ ಮೊದಲಾದವರುಗಳೊಡನೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಈ ಆಚರಣೆಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ನರತ್ವ (=ಅರಿಬರಿ ಮೃಗ, ಅರಿಬರಿ ಮಾನವ) ಅವಸ್ಥೆ ಮರುಕಳಿಸಿದ್ದರ ಸೂಚಕವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳ ಒಂದು ಪ್ರಧಾನ ಲಕ್ಷಣ ತನ್ತ್ಯಯತ್ತಿ. ತನ್ತ್ಯಯತ್ತಿಯೆಂದರೆ ಮಾನವನ ಮಾನವತ್ವದ ಪ್ರಧಾನ ಲಕ್ಷಣವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ—ನಿರ್ವೇಚನೆ, ಆಲೋಚನೆ, ಅವುಗಳಿಂದ ಪ್ರಚೋರಿತವಾದ ಮನಸ್ಸಿನ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆ—ಇವುಗಳಿಗೆ ರಚಾ ಕೊಡುವುದು. ಕೇವಲ ಭಕ್ತಿ, ಅನ್ವಯಿತರಣ್ಯತೆ, ಸರ್ವಾರ್ಥಕೆ, ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿ ಇವೆಲ್ಲ ಪ್ರಜಾಳ್ಳಿಕ್ ಕ್ರೋಸ್ಸ್ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ತನ್ತ್ಯಯತ್ತಿಯನ್ನು ಅವೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಾಗಲೇ ಬಹಾ ಸಂದ. ಇದು ಕೇವಲ ಸುಖ ಸಮಾಧಾನವಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಮೀರಿದ ಉಸ್ತ್ರತ್ವಸ್ಥಿತಿ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆದರ್ಥವೆಂದು ಬಗೆಯಲ್ಪಡುವ ಈ ತನ್ತ್ಯಯತ್ತಿ, ಆನಂದ

ಸಿ ತಿಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಕೇತವನ್ನೇ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆಯೆಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಸಂಭೋಗದ ಸುಖವನ್ನು ‘ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಸೋದರ’ ಎನ್ನ ಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ. ಲೈಂಗಿಕ ತನ್ತ್ಯಯತೆಗಿಂತ ಸಾವಿರಾರು ಪಾಲು ಆಪ್ಯಾಯವಾನವಾದ ಅನುಭವವಂತೆ. ಅದೇ ಮೋಹಕೇ.

ಈ ಅನುಭವದ ಹುಚ್ಚು ತಗಲಿದವರು ಒಂದೇ ಶಾಕ್ತರ ವಾಮಾಚಾರದ ಆಚರಣೆಯಂಥ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಲೈಂಗಿಕ ಕ್ರಿಯೆಲ್ಲಾದರೂ ಮೋಹಕವನ್ನು ಆರಸು ತ್ವರಿತ; ಆಧವಾ, ಅಂಥದೇ ತನ್ತ್ಯಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಭಕ್ತಿ, ಯೋಗಸಾಧನೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಾದರೂ ಮುಳುಗುತ್ತಾರೆ. ಎರಡರಲ್ಲಿಯೂ ‘ಮರೆವು’ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಆದರಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧರಾದವರಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಧಿ ನಿಯಮಗಳೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡೂ—ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮನುಷ್ಯತ್ವದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾದ ಪ್ರಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಲೌಕಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಡೆವಳಿ, ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಯೋಗಿಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಇಡೀ ದೇಶ ಆದನ್ನೇ ಆದರ್ಶವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಭಾವನೆ ಗಳು ಮಸುಕಾಗಿ ಸಮಾಜ ಆಧೋಗತಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಅದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಡಾ॥ ಶಂ. ಬಾ. ಜೋತಿಯವರು ಇಂಥ ಆರಾಧನೆ ಗಳನ್ನು, ಪ್ರತೀಕಗಳನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಚ್ಚೆಯ ಬೆಳಕಿನ ದಾರಿಯನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುವ ವ್ಯೇಶವುನರಾಗಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ.

ಇದು ನಾನು ಕಂಡಂತೆ ಶಂ. ಬಾ. ವಿಚಾರಧಾರೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ‘ರತ್ನ’ಗೆ ಸಲ್ಲಿದ ಮಹತ್ವ ಇಲ್ಲ. ಇರಬಾರದು.

(ರತ್ನ ವಿಜ್ಞಾನ ಪಿಠಿಗ್ರಂಥ ೧೯೪೭)

ಪಾ. ವೆಂ. ಆಚಾರ್ ಕನ್ನಡದ ವಾಚಾಳಿ ಬರೆಹಗಾರರು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬರೆಹಗಾರನಾಗಿಯೇ ಬದುಕುಳಿಯುವ ಹತದಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಲ್ಲ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಂದಲೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಪ್ರಸೇಶಿಸದ ಕ್ಷೇತ್ರವಿಲ್ಲ; ಹಿಡಿಯದ ಲೇಖನವೇ ಇಲ್ಲ. ಅನುವಾದ, ಸ್ವತಂತ್ರ ಚಿಂತನ, ಹಾಸ್ಯ, ವಿಡಂಬನೆ, ವ್ಯಂಗ್ಯಕ್ಕೆ ಇವುಗಳ ಗರಿಷಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಸುಂದರವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರಗಳವರೆಗೂ ಹಾರಾಡುವ ಧೀಮಂತ ವ್ಯಕ್ತಿ.

ಈ ಪುಸ್ತಿಕೆಯು ಶಂ. ಬಾ. ಅವರ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಜೀವನ ಧೈರ್ಯಗಳ ವಾಸ್ತವ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅವರ ಸವಿಂದಿಂದಲೇ ಕಂಡು ಕೊಂಡಂಥ ಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಶಂ. ಬಾ. ಅವರ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅವರ ಕಳಕಳಿಯ ಚಿಂತನವನ್ನೂ ಅರಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಇದ್ದಕ್ಕಿಂತ ದಾಖಲಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಈ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಶಂ. ಬಾ. ಅವರ ಪ್ರೇಚಾರಿಕ ಧಾರೆಯನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವ ಈ ಪುಸ್ತಿಕೆಯು ಲೇಖನಗಳು ಶಂ. ಬಾ. ಅವರ ಕ್ಷೇತ್ರಾಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ನಾಗ್ರಂತಿಕಗಳಾಗಿವೆ. ಪಾ. ವೆಂ. ಆವರು ಕನ್ನಡದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಚಿಂತಕರಾಗಿದ್ದರಂತೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯ ಹಾಗೂ ಸಂಪ್ರದಾಯೀತರ ಚಿಂತನಧಾರೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡವರು. ಈ ಪುಸ್ತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಈ ಸ್ವತಂತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಮತ್ತೆ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ.

ಮಾನವಧರ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದ ಎರಡನೆಯ ಪುಸ್ತಕವಾದ ಇದು – ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಸ್ತುತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಿದೆ.